

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Jeremiæ, Hebraice [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

LIBER JEREMIAE,

HEBRAICA ירמיה

CAPUT I א

הפטר
1 ויה שמות
2 וגם
הפטר
דאשי
המטות

דבר ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר

בענתות בארץ בנימן: אשר היה דבר יהוה

אליו בימי אשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה

שנה למלכו: ויהי בימי יהויקים בן אשיהו מלך יהודה

ער תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן אשיהו מלך

יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי:

Continet hoc caput Jeremia vocationem ad munus Propheticum, à quo frustra sese excusare conatur; ejusque primam visionem, per quam fundae excidium portendi intelligit.

4 ה ויה

יהי דבר יהוה אלי לאמר: בטרם אצרוך בפטן ידעתך

ובטרם תצא מרחם הקדשתך נביא לגוים נתתך:

ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעת דבר כי נער

אנכי: ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל

אשר אשלחך הולך ואת כל אשר אצוך תדבר: אל

תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה: וישלח

יהוה ארת ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי

דברי בפך: ראה הפקדתך היום הזה על הגוים ועל

הממלכות לגתוש ולנתוץ ולהאבד ולהרוס לבגרות

ולנטוע: ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה

אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: ויאמר

יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי

לעשותו:

13 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה

ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה:

14 ויאמר יהוה אלי מצפון רנפתח הרעה על כל

שבי הארץ: כי הגניקרא לכל משפחות ממלכות מן

צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שער

ירושלם

ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה :
 16 ודברתי משפטי אותם על כל דעתם אשר עזבוני
 17 ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: ואתה
 תאזור מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי
 18 אצנך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם: ואני הנה
 נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת
 על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם
 19 הארץ: ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם
 יהוה להצילך:

Cap. II.

*Commemo-
 rat Deus
 ingentia be-
 neficia in
 nationem
 Fudeorum,
 tanquam
 in charissi-
 mam spon-
 sam suam,
 collata;
 eamque ac-
 cusat, quod,
 se derelicto,
 adulteris
 quibuslibet,
 vilissimis
 que idolis
 sese coinqui-
 nandam
 tradat.*

2 א ב ויהי דברי יהוה אלי לאמר: הלוך וקראת באזני
 ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורייך
 אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא
 3 זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל
 אכליו יאשמור עה תבא אליהם נאם יהוה:

עד כאן
 הפסרה 4
 בסעי

שמעו דברי יהוה בית יעקב וכל משפחות
 ה בית ישראל: כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם ב
 6 עול כי דחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: ולא
 אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליד
 אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות
 בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם:
 7 ואביא אתכם אל ארץ הפרמל לאכל פריה וטובה
 ותבאו ותשמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה:
 8 הפהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני
 והרעים פשעו בי והנביאים נבאו כבעל ואחרי לא
 9 יועלו הלכו: לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת בני
 י בניכם אריב: כי עברו איי כתיים וראו וקרר שלחו
 11 והתבוננו מאר וראו הן היתה כזאת: ההימיר גוי
 אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוג
 יועיל

יועיל : שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם 12
 יהוה : כי שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור ימים 13
 חיים לחצב להם בארור בארת נשברים אשר לא
 יכלו המים : העבר ישראל אם ילד בית הוא מדוע 14
 היה לבז : עליו ישאגו כפרים נתנו קולסו ושיתו ארצו טו פתה בס"פ
 לשמה ערו נצתה מבלי ישב : גם בני נף ותחפנם 16 נצחו קרי
 ירעוך קרקד : הלא זאת תעשה לך עזבך את יהוה 17
 אלהיך בערת מולכך בדרך : ועתה מה לך לדרך 18
 מצרים לשתות מי שחוד ומה לך לדרך אשר לשתות
 מי נהר : תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי 19 קמץ בז"ק
 כי דעומר עזבך ארת יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך
 נאם אדני יהוה צבאורת : כי מעולם שברתי ערך כ
 נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא אעבוד כי על כל גבעה אעבור קרי
 גבהה ותחרת כל עץ רענן את צעה זנה : ואנכי 21
 נטעתיך שורק כלה זרע אמרת ואיך נהפכת לי סורי
 הגפן נכריה : כי אם תכבסי בנתרותיך ברית 22
 נכרתם עונך לפני נאם אדני יהוה : איך תאמרי לא 23
 נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא
 דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה : פרהילמד 24
 מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל נמסה קרי
 מבקשיה לא יעפו בחדשה ימצאונה : מנעי רגלך מיחף כה
 וגורנך מצמארה ותאמרי נו אש לוא כי אהבתי זרים וגורנך קרי
 ואחריהם אלך : כבשת גנב כי ימצאכן הבישובית 26
 ישראל המרה מלכיהם שריהם וכהנייהם ונביאיהם :
 אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני כי פנו אלי 27 בלדהנו קרי
 ערף ולא פנים ובעת רעתם אמרו קומה והושיענו :
 ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך 28
 בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך
 יהודה

יהודה:

ל 29 למה תריבו אלי כלכם פשעתם בינאם יהוה: לשוא
 הפיתי ארז בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם
 31 נביאיכם כאריה משחית: הדור אתם ראו ובר יהוה
 3 פעמים 3 המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו
 32 עמי רדנו ולוא זבוא עוד אליך: התשכח בתולה עדיה
 33 בלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר: מה תיטבי
 למות ק דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדת ארץ
 34 דרכך: גם בכנפיך נמצאודם נפשות אביונים נקיים
 לה לא במחותר מצאתים כיעל כל אלה: ותאמרי כי
 נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמריך
 36 לא חטאתי: מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם
 37 ממצרים תבשי כאשר בשת מאשור: גם מאת זה תצאי
 ויריך על ראשך כי מאס יהוה במבטחך ולא תצליחי
 א ג להם: לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו
 והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף תחנוף
 הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלינאם יהוה:
 2 שכבת קרי 2 שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שגלת על דרכים
 ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותך
 3 וברעתך: וימנעו רבבים ומלקושו לא היה ומצח אשה
 4 זונרה היה לך מאנת הכלם: הלוא מעתה קראתי לי
 ה אבי אלופ נערי אתה: הינטור לעולם אם ישמר
 יחירי לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותוכל:
 6 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית
 אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הר
 7 גבה ואל תחת כל עין רענן ותזני שם: ואמר אחרי
 וחרא קרי עשתה את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותראה
 8 בגודה אחותה יהודה: ואראי על כל אדות אשר
 נאפה

Cap. III.
 Ecclesiam
 Judaicam,
 idolis dedi-
 tam, sub
 imagine
 adultera
 repudiat e.
 revocat ad
 peniten-
 tiam.

נאפרו משבה ישראל שלחתי ואתן את ספר
 בריתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך
 ותזן גם היא: והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ ^{קמץ בשרחא}
 ותנאף את האבן ואת העץ: וגם בכל זאת לא שבה
 אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר
 נאם יהוה: ויאמר יהוה אלי צדקה ¹¹
 נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה: הלך וקראת ¹²
 את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה
 ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי חסד אני
 נאם יהוה לא אטור לעולם: אך דעי עונך כי ביהוה ¹³
 אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים תחת כל עץ
 רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה: שובו בני ¹⁴
 שובכים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
 אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם
 ציון: ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה ¹⁵
 והשכיל: והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה ¹⁶
 נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה
 על לב ולא יזכרו בו ולא יפקרו ולא יעשה עוד: בעת ¹⁷
 ההיא יקראו לירושלם כפא יהוה ונקוו אליה כל
 הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי
 שררות לבם הרע: ¹⁸ בימים
 ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יהודו
 מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם:
 ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ ¹⁹
 חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ^{קראי קרי}
 ומאחרי לא תשובו: אכן בגדה אשרה מרעה כן כ ^{תשובי קרי}
 בגדתם בי בית ישראל נאם יהוה: קול על שפיים ²¹
 קמץ בוזק נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את דרכם
 שכחו

22 שִׁכְחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים
 23 אֲרַפָּה מִשׁוֹבְתֵיכֶם הֲנֵנוּ אֲתָנוּ לֶךְ כִּי אַתָּה יְהוָה
 24 אֱלֹהֵינוּ : אֲכַן לְשֹׁקֵר מִגְּבֻעוֹת הַמֶּזֶן הַדִּים אֲכַן
 24 בִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַשְׁוַעַת יִשְׂרָאֵל : וְהַבֶּשֶׂת
 אָכְלָה אֶת־יָגִיעַ אֲבוֹתֵינוּ מִנְעוּרֵינוּ אֶת־צֹאֲנֵם
 כֹּה וְאֶת־בָּקָרִם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־כְּנֹתֵיהֶם : נִשְׁכַּבְהָ
 בְּבִשְׁתָּנוּ וְתִכְסְנוּ כָל־מִתְנוּ כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲטֵאנוּ
 אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ

א ד בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : אִם־תֵּשׁוּב יִשְׂרָאֵל נִאֲמַיְהוָה
 אֵלַי תֵּשׁוּב וְאִם־תִּסָּר שְׁקוּצֶיךָ מִפְּנֵי וְלֹא תִנּוּד :
 2 וְנִשְׁבַּעְתָּ חֵי־יְהוָה בְּאֵמֶת בְּמִשְׁפָּט וּבְצַדִּיקָה וְהִתְבַּרְכוּ
 בּו גוֹיִם וְבו יִתְהַלְלוּ :

3 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיִירוּשָׁלַם נִירו
 4 לְכֶם נִירו וְאַל־תִּזְרְעוּ אֶל־קִצִּים : הַמְּלוּ לִיהוָה וְהִסְרוּ
 עֲרֻלוֹת לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וַיֵּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם פָּךְ
 תִּצַּא כְּאֵשׁ חֲמַתִּי וּבַעֲרָה וְאִין מִכְּבָה מִפְּנֵי רַע
 ה מַעַלְלֵיכֶם : הִגִּידוּ בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם הַשְּׁמִיעוּ וְאָמְרוּ

חֲקֵי קִי וְתִקְעוּ שׁוֹפָר בְּאַרְצֵי קְרָאוּ מְלֹאוּ וְאָמְרוּ הַאֲסִפּוּ וּנְכוּאָה
 6 אֶל־עֲרֵי הַמְּבַצֵּר : שְׂאוּנֶם צִיּוֹנָה הַעִיזוּ אֶל־תַּעֲמְדוּ כִּי
 7 רַעַה אֲנֹכִי מִבְּיַם מִצְפּוֹן וְשֹׁבֵר גְּדוֹל : עֲלֵה אֲרִיָה

מִסַּבְכוּ וּמִשְׁחִית גוֹיִם נִסַּע יִצַּח מִמְּקוֹמוֹ לְשׁוּם אֲרֻצְךָ
 8 לְשִׁמָּה עֲרִיךָ תִצְנֶה מֵאִין יוֹשֵׁב : עַל־זֹאת חֲגְרוּ שִׁקִּים
 9 סִפְרוּ וְהִלְלוּ כִּי לֹא־שָׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִמֶּנּוּ : וְהִיָה

בְּיוֹם הַהוּא נִאֲמַיְהוָה יִאֲבֵד לִבְהַמְּלֶךְ וּלְכָל־הַשָּׂרִים
 י וְנִשְׁמוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים יִתְמָהוּ : וְאָמַר אֱהֵי אֲדֹנָי
 יְהוָה אֲכַן הַשֵּׁמָה הַשֵּׁמָה לְעַם הַזֶּה וּלְיִירוּשָׁלַם לֵאמֹר

11 שְׁלוֹם יִהְיֶה לְכֶם וּנְגַעַה חֲרַב עַד־הַנֶּפֶשׁ : בַּעַת־הַהִיא
 יֵאמַר לְעַם הַזֶּה וּלְיִירוּשָׁלַם רוּחַ צַח שְׁפִים בְּמִדְבַר דֶּרֶךְ
 בַּת

Cap. IV.
 Eadem in
 concione
 pergit Pro-
 pheta. &
 graphice
 vastatio-
 nem Terra
 ac Civita-
 tis depin-
 git; atque
 filiam Zio-
 nis, tan-
 quam in
 presenti
 discrimine,
 lamentan-
 tem & que-
 rulantem
 inducit.

12 בת עמי לוא לזרות ולוא להבר: רוח מלא מאלה

13 יבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים אותם: הנח

כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו

אוי לנו כי שדרנו: בבסי מרעה לבך ירושלם למען

תושעי ערמתי תלין בקרבך מהשבות אונך: כי קול

מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים: הזכירו לגוים הנה

השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו

על ערי יהודה קולם: כשמרי שדי היו עליה מסביב כי

אתי מרתה נאם יהוה: דרכך ומעלליך עשו אלה לך

זאת רעתך כי מר כי נגע עד לבך: מעיו

מעיו או חולה קירות לבי הומה לי לבי לא אחרש כי קול

שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה: שבר על שבר כ

נקרא כי שדרה כל הארץ פתאום שדרו אהל רגע

יריעתי: ערמתי אראה נס אשמעה קול שופר:

כי אויל עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה

ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב לא

ידעו: ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים

ואין אורם: ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות

התקלקלו: ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים כה

נדרו: ראיתי והנה הפרמל המדבר וכל עריו נתצו

מפני יהוה מפני חרון אפו:

כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא

אעשה:

על זאת תאכל הארץ וקדרו השמים ממעל

על כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב

ממנה:

מקול פרש ורמה קשת ברחרת כל העיר באו בעבים

ואת קוי ובכפים עלו כל העיר עיוכה ואין יושב בהן איש: ואתי ל

שרוד

קמז ב' ק

קמז ק' ק

עתיקה ק

שְׂדוּד מִהֲתַעֲשִׂי כִּי תִלְבְּשִׁי שָׁנִי כִּי תַעֲרִי עֲדִיזָהּ בִּי
 תִּקְרָעִי בַפּוֹךְ עֵינֶיךָ לְשׂוֹאֵת תִּתִּיפִי מֵאֲסוּרֶיךָ עֲגָבִים
 31 גַּפְשֶׁךָ יִבְקֶשׁוּ: כִּי קוֹל כְּחֹלֶה שִׁמְעֵתִי צִרָה כַּמְבַכִּירָה
 קוֹל בַּת צִיּוֹן תִּתִּיפַח תִּפְרֹשׁ כַּפֶּיהָ אֹיְנָה לִי כִּי עִיפָה
 א ה גַּפְשִׁי לְהִרְגִים: שׁוֹטְטוּ בַּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַם וְרֹאדוּ
 נֹאדוּרְעוּ וּבְקֶשׁוּ בְּרֻחוֹבוֹתֶיהָ אֲסִימְצָאוּ אִישׁ אִישׁ יֵשׁ
 2 עֲשֵׂה מִשְׁפָּט מִבְּקֶשׁ אֱמוּנָה וְאֶסְלַח לָהּ: וְאִם חִי־יְהוֹה
 3 יֹאמְרוּ לִכֵּן לְשִׁקְרֵי שִׁבְעוּ: יְהוֹה עֵינֶיךָ הֲלוֹא לְאֱמוּנָה
 הִכִּיתָה אֹתָם וְלֹא הָלוּ כְּלִיתָם מֵאֲנֹן קַחַת מוֹסֵר חֲזָקוֹ
 4 פְּנִיָה־הֵם מִסְּלַע מֵאֲנֹן לְשׁוּב: וְאֲנִי אֹמַרְתִּי אֲךָ דְלִים הֵם
 ה גּוֹאֲלוּ כִּי לֹא יִדְעוּ דֶרֶךְ יְהוֹה מִשְׁפָּט אֱלֹהִים: אֲלַכְתָּ
 לִי אֶל־הַגְּדֹלִים וְאֹדְבָרָה אֹתָם כִּי הִמָּה יִדְעוּ דֶרֶךְ יְהוֹה
 מִשְׁפָּט אֱלֹהִים אֲךָ הִמָּה יַחֲדוּ שִׁבְרוּ עוֹל נִתְקַן
 6 מוֹסְרוֹת: עַל־כֵּן הִכְסָ אֶרֶץ מִיַּעַר זָאֵב עַרְבוֹת יִשְׁדָּדִם
 גַּמַּר שִׁקְדַ עַל־עֲרִיָה־כָל־הַיּוֹצֵא מֵהֵנָּה יִטְרַף כִּי רַבּוּ
 אסלח ק 7 פְּשָׁעֵיהֶם עֲצְמוּ מִשְׁבוֹתֵיהֶם: אִי לֹזְאֵר אֶסְלוּחַ לָךְ
 בְּנֶיךָ עֹבְדוּנֵי וַיִּשְׁבְּעוּ בְּלֹא אֱלֹהִים וַאֲשַׁבַּע אֹתָם וַיִּנְאֲפוּ
 מיוזנים 8 וּבֵית זֹנָה יִתְגוֹדְרוּ: סוֹסִים מוֹזְנִים מִשְׁכִּים הֵיוּ אִישׁ אֶל־
 קרי 9 אִשְׁתֵּרְעוּהוּ וַיִּצְהָלוּ: הֲעַל־אֱלֹהִים לֹא אֶפְקֹד נְאֻם יְהוֹה
 וְאִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כִּזָּה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי:
 10 עֲלוּ בְּשֵׁרוֹתֶיהָ וּשְׁחַתּוּ וְכֹלָה אֶל־תַּעֲשׂוּ
 11 הַסִּירוּ נְשִׂי שׁוֹתֵיהָ כִּי לֹא לִיהוֹה הִמָּה: כִּי בְּגוֹר בְּגוֹרוֹ
 12 בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה נְאֻם יְהוֹה: כַּחֲשׂוּ בִיהוֹה
 וַיֹּאמְרוּ לֹא הוּא וְלֹא תִבּוֹא עֲלֵינוּ רָעָה וְחָרִב וְרָעַב
 13 לֹא נִרְאָה: וְהַנְּבִיאִים יְהִיוּ לְרוּחַ וְהַדְּבָר אֵין כֵּהֶם כֹּה
 14 יַעֲשֵׂה לָהֶם: לִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוֹה אֱלֹהֵי
 צְבָאוֹת יְעַן דְּבַרְכֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה הַנִּנְיָנִתֵן דְּבָרִי
 טו בְּפִיךָ לֹא־שׁוּהָעַם הַזֶּה עֲצִים וְאֶכְלֹתָם: הַנְּנִי מִבְּיַד
 עֲלֵיכֶם

Cap. V.
 Pergit in-
 sectari fu-
 daorum
 scelera,
 ostendens
 cunctos ex
 aquo im-
 probos esse;
 pariterque
 pergat cœ-
 lestes inten-
 tare mi-
 nās: ac de-
 nique insa-
 num ac in
 exitium
 suum pra-
 cipitem po-
 pulum in-
 clamat,
 utque re-
 deant gra-
 vissimè ob-
 testatur.

עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן
 הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשונו ולא תשמע
 מה ידבר: אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: ואכל
 קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך
 יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה
 בטח בהנה בחרב: וגם בימים ההמה נאם יהוה לא
 אעשה אתכם כלה: והיה כיתאמרו תחת מה עשה
 יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר
 עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו
 זרים בארץ לא לכם: הגידו זאת בבית כ
 יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: שמעו נא זאת עם
 סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא
 ישמעו: האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא
 תחילו אשר שמתי חור גבול לים חק עולם ולא
 יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו:
 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: ולוא אמרו
 בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם ויורה יורה קרי
 ומלקוש בערתו שבעת חקורת קציר ישמר לנו:
 עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטובה
 מכם: כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים
 הציבו משחית אנשים ילכדו: ככלוב מלא
 עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו:
 שמנו עשתונם עברו דברי דע דין לא דנו דין יתום
 ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: העל אלה לא
 אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם
 גפשי:

שמרה ושערוה נהיתה בארץ: הנבאים נבאו ל
 בשקר והכהנים ידו על ידיהם ועמי אהבו כן
 ומה

Cap. VI.
Propheta
Chaldaeis
quasi classi-
cum canit,
ad Hieroso-
lymam oc-
cupandam,
raceman-
dam, ex-
purgan-
dam; rur-
susque, ad
filiam Zio-
nis conver-
so sermone,
iterum
iterumque
eam, ut
tandem ad
Deum
suum re-
deat, atque
ultimam
calamita-
tem ante-
vertat, mo-
net, obse-
crat, & ad
ravim nau-
seamque
usque inge-
minat.

א וַיֹּמַר תַּעֲשׂוּ לְאַחֲרֵיתֶיהָ : הֲעֲזוּי בְנֵי בְנֵימִן מִקֶּרֶב
יְרוּשָׁלַם וּבִתְקוּעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר וְעַל־בֵּית הַכֶּהֱנִים שֹׁאֵן

ב מִשָּׂאת בִּירְעָה נִשְׁקָפָה מִצְפוֹן וְשֹׁבֵר גְּדוֹל : הַנּוֹה

ג וְהַמַּעֲנֶנֶה דְמִית בַּת צִיּוֹן : אֵלֶיהָ יִבְאוּ רַעִים וְעַדְרֵיהֶם

ד תִּקְעוּ עֲלֶיהָ אֹהֲלִים סָבִיב רַעוּ אִישׁ אֶת־יָדוֹ : קְדָשׁוֹ

עֲלֶיהָ מִלְחָמָה קוֹמוּ וּנְעֵלָה בְצַהֲרִים אוֹי לְנוּ כִּי־פָנָה

ה הַיּוֹם כִּי־יִנְטוּ צִלְלֵי־עָרֵב : קוֹמוּ וּנְעֵלָה בְלִילָה וְנִשְׁחִיתָהּ

ו אַרְמְנוֹתֶיהָ : כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

הַה' וְכֹה בָרַתוּ עֲצָה וְשָׁפְכוּ עַל־יְרוּשָׁלַם סִלְלָה הִיא הָעִיר הַפְּקֹד

ז כִּלְהַ עֵשֶׂק בְּקֶרְבָּהּ : כְּהַקִּיר בּוֹר מִימִיָּה כֵן הַקֶּרֶה

רַעֲתָהּ חֲמֹס וְשָׂדֵי יִשְׁמַע בָּהּ עַל־פְּנֵי תַמִּיד חֲלִי וּמִכָּה :

ח הַיּוֹסֵד יְרוּשָׁלַם פֶּן־תִּקַּע נַפְשִׁי מִמֶּךָ פֶּן־אֲשִׁימְךָ שְׂמֵמָה

אֶרֶץ לֹוֹא נוֹשְׁבָה :

ט כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלָל יַעֲזֹלוּ כַנֶּפֶץ שְׂאֲרֵית

י יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר עַל־סִלְסוֹלוֹת : עַל־מִי

קמץ כו"ק אֶרְבֶּרָה וְאֶעִידָה וְיִשְׁמְעוּ הִנֵּה עֲרֵלָה אֲזַנֶּם וְלֹא יוֹכֵלוּ

לְהַקְשִׁיב הִנֵּה דָבַר יְהוָה הִיָּה לָהֶם לְחֶרֶף לֹא

י א יַחְפְּצוּ־בּוֹ : וְאֵת חֲמַת יְהוָה מִלֵּאתִי גִלְאֵיתִי

הַכִּיל שִׁפְךָ עַל־עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוֹד בַּחוּרִים

י א יַחְדּוּ כִּי־גַם אִישׁ עִם־אִשָּׁה יִלְכְּדוּ זֶקֶן עִם־מִלֵּא יָמִים :

י ב וְנִסְבּוּ בְתֵיהֶם לְאַחֲרִים שְׂרוּת וְנָשִׁים יַחְדּוּ כִּי־אָמְתָה

י ג אֶת־יָדֵי עַל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נֹאם־יְהוָה : כִּי מִקְטָנָם וְעַד־

י ד גְּדוֹלָם כָּלוּ בּוֹצְעֵי בְצַע וּמְנַבִּיא וְעַד־כֹּהֵן כָּלוּ עֲשָׂה

י ה שֹׁקֵר : וַיִּרְפְּאוּ אֶת־שֹׁבֵר עַמִּי עַל־נִקְלָה לֵאמֹר

י ו שְׁלוֹם שְׁלוֹם וְאֵין שְׁלוֹם : הוֹבִישׁוּ כִּי־תוֹעֵבָה עֲשׂוּ גַם־

י ז בּוֹשׁ לֹא־יָבוֹשׁוּ גַם־הַכֹּלִים לֹא יָדְעוּ לִכְן יִפְלוּ בַנְּפִלִים

י ח בַּעַת פְּקֻדָּתִים יִכְשְׁלוּ אָמַר יְהוָה : כֹּה

י ט אָמַר יְהוָה עֲמְדוּ עַל־דְּרָכִים וּרְאוּ וּשְׂאֲלוּ לְנִתְבוֹת

כּו א Ccc עולם

עולם אי יזוה דרך הטוב ולכו ביה ומצאו מרגוע
 לנפשכם ויאמרו לא נלך: והקמתי עליכם צפים 17
 הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב: לכן שמעו 18
 הגוים ודעי עדה את אשר בם: שמעי הארץ הנה 19
 אנכי מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבתם כי על
 דברי לא הקשיבו ותורתו ומאסו בה: למה זה לי כ
 לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק
 עלותיכם לא לרצון וזכחיכם לא ערכו לי: לכן כה 21
 אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מבשלים וכשלו
 בם אבות ובנים יחדו שכוררעו ואבדו:

ואבדו ק

כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון 22
 וגוי גדול יעור מירכתי ארץ: קשרת וכידון יחזיקו 23
 אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים
 ירכבו ערוך באישלמהמה עליך בת ציון: שמענו 24
 את שמעו רפוי דינו צרה החזקתנו חיל כפולדה: אל כה

תצאי השירה ובדרה אל תלכי כי חרב לאיב מגור חלכו קרי

מסביב: בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד 26
 עשילך מספר תמרורים כי פתאם יבא השדר עלינו:

קמץ בקרמא

בחון נתתיה בעמי מבצר ותרע ובחנת את דרכם: 27
 כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם 28

משחיתם המה: נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צרף 29
 צרוף ורעים לא נתקו: כסף נמאס קראו להם כרמאס ל

מאש חם קרי
 Cap. VII.
 Concio in
 vestibulo
 Aedis Do-
 mini habi-
 ta, in qua
 Vates popu-
 lo hypocri-
 sin, vanam
 que fidu-
 ciam in solo
 templo &
 ceremoniali

יהוה בהם: הדבר אשר היה אל ירמיהו 30
 מאת יהוה לאמר: עמד בשער בית יהוה וקראת שם 31

את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה
 הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה: כה אמר 32

יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם
 ואשכנרו אתכם במקום הזה: אל תבטחו לכם אל 33

דברי

*cultu abf-
que Dei
amore &
timore, ri-
gidè objicit;
templum-
que uni-
versa cum
gente tan-
dem exci-
dendum
pradicat.*

דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה
המה: כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת
מעליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו:
6 גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו
במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו
7 לרע לכם: ושכנתי אתכם במקום הזה
בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד
8 עולם: הנה אתם בטחים לכם על דברי
9 השקר לבלתי הועיל: הונגב רצח ונאף
והשבע לשקוק וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים
י אשר לא ידעתם: ובאתם ועמדתם לפני בבית
הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען
11 עשות את כל התועבות האלה: המערת פרצים
היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם
12 גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה: כי לכו נא
אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם
בראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי
13 ישראל: ועתה יען עשותכם את כל המעשים
האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא
14 שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם: ועשיתי
לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם
בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר
15 עשיתי לשלום: והשלכתי אתכם מעל פני כאשר
השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים:
16 ואתה אל תתפלל ובעד
העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל
17 תפגע בי כי אינני שמע אתך: האינך ראה מה
המה עשים בערי יהודה והחוצות ירושלים:
כו ב Ccc z הבנים

פתח כאמנה

18 הַבָּנִים מִלְקָטִים עֲצִים וְהֶאֱבֹרַת מִבְּעֵרִים אֶת־הָאֵשׁ
 וְהַנְּשִׁים לְשׁוֹרַת בֶּצֶק לַעֲשׂוֹת כְּבֹנִים לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם
 וְהֶסֶף נְסָכִים לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הִכְעִסְנִי :
 19 הֵאֵתִי הֵם מִכְּעִסִּים נָאסִי יְהוָה הֲלוֹא אַתֶּם לְמַעַן בִּשְׁתִּי
 פָּנֵיהֶם : לִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת כְּ
 יְהוָה הַנִּהְיָ אֲפִי וְחֲמַתִּי נִתְּכַת אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה עַל־
 הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־עֵץ הַשָּׁדָה וְעַל־פְּרֵי הָאָרֶמֶת
 20 וְבִעֲרָה וְלֹא תִכְבַּה : כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 21 יִשְׂרָאֵל עַל־וֹתֵיכֶם סָפּוּ עַל־זַכַּיְכֶם וְאֹכְלוּ בִשָּׂר : כִּי לֹא־
 22 דִּבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִם בְּיוֹם הוֹצִיאֹתִי אֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־דְּבַרִּי עוֹלָה וְזֹכֶה : כִּי אִם־אֶת־הַדָּבָר
 23 הַזֶּה צִוִּיתִי אֹתָם לֵאמֹר שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּתִי לָכֶם
 לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיֶינְנָה לְעַם וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל־הַדֶּרֶךְ
 24 אֲשֶׁר אֶצְוֶה אֶתְכֶם לְמַעַן יֵשֵׁב לָכֶם : וְלֹא שְׁמַעְוּ לֹא־
 הָטוּ אֶת־אָזְנָם וַיִּלְכוּ בְּמַעֲצוֹת בְּשִׁרְרוֹת לָכֶם הֲרַעְוּהוּ
 לְאַחֹר וְלֹא לְפָנִים : לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם כֹּה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֶשְׁלַח אֵלֵיכֶם אֶת־כָּל־
 25 עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשֶּׁכֶם וְשִׁלַּח : וְלֹא שְׁמַעְוּ אֵלָי וְלֹא־
 26 הָטוּ אֶת־אָזְנָם וַיִּקְשׁוּ אֶת־עַרְפֹּם הֲרַעוּ מֵאֲבוֹתָם וּדְבַרְתִּי
 27 אֵלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמַעוּ אֵלַי
 28 וְקִרְאתִי אֵלֵיהֶם וְלֹא יִעֲנוּכֶם : וְאָמַרְתִּי אֵלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי
 אֲשֶׁר לֹא שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי יְהוָה אֱלֹהֵיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסֵר
 אֲבָרָה הָאָמוּנָה וְנִכְרַתְתָּה מִפִּיהֶם :
 29 גִּזְי גִּזְרָה וְהַשְׁלִיכִי וּשְׂאִי עַל־שְׁפִי קִינָה בְּיַמִּי יְהוָה
 וַיִּטַּשׁ אֶת־דֹּר עֲבָרְתוֹ : כִּי עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה הֲרַעְבֵּינִי לֵ
 נֹאסִי יְהוָה שְׂמוֹ שְׁקוּצִיהֶם בְּבַיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו
 לְטָמְאוֹ : וּבְנוֹ בְּמֹת הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר בָּנִי בְּן־הַנֶּסֶם
 30 לְשָׂרַף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֵי־הֶם בְּאֵשׁ אֲשֶׁר
 לֹא

הפטרות צו
 הוציא קרי

לא צוית ולא עלתה על לבי : לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא כן הנם כי אס גיא ההר גה וקברו

בתפת מאין מקום : והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד : והשבתיו מערי יהודה ומחצורת ירושלם קול ששון וקול שמחה

אך קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ : בעת ההיא נאם יהוה ויוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם : ושטחום לשמש ולירח ולכל יצבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספנו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו : ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים אשר הרחתים שם נאם יהוה צבאות : ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא ה יקומו אם ישוב ולא ישוב : מדוע שובכה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב : הקשבתו ואשמע לוא כן דברו אין איש נחם עלי דעתו אמר מה עשיתי כלה שב במרצותם בסוס שוטף במלחמה : גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותור וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה : איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו איכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים : הבישו חכמים חתו וילכרו הנה ברבר יהוה מאסו י וחכמת מה להם : לכן אתן את נשיהם לאחרים שרותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע

Cap. VIII. Calamitates istorum temporum exaggerat Propheta: ne sepulchris quidem Regum ac Principum hostem parsurum: qui autem superstites istis cladi-bus erunt, tantis angustis confectos, stупentesque mortem pro solatio expetituros: praeipue Sacerdotibus, mendacique prophetarum turba gravia comminatur.

32

33

34

ק יציאו

קמץ כשרחא

3

פתח באחנה

קמץ בקדמא

כמרוצתם קרי

נסים קרי

8

9

י

11 בצע מנביא ועד כהן כלה עשה שקר : וירפו את שבר

בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום :

12 רובשו כי תועבה עשו גם כוש לא יבושו הכלם

לא ידעו לבן ופלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר

13 אסף אסיפס נאם יהוה אין

רמטח ט כאב

ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן

14 להם יעבדום על מה אנתנו ישיבים האספונבוא

אל ערי הטבצר ונדמה שם כי יהורה אלהינו הרמנו

15 וישקנו מיראש כי חטאנו ליהוה : קוה לשלום ט

16 ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה : מדן נשמע

נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ

17 ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישיבי בה : כי הנני

משלח בכס נחשים צפענים אשר אין להם לחש

18 ונשכו אתכם נאם יהוה : מבלי גיתי

19 עלי יגון עלי לבי דוי : הנה קול שועת ברת

עמי מארץ ברחקים היהורה אין בציון אסמלכה אין

בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר : העבר כ

קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו : על שבר בת עמי

21 השברתי קררתי שמה החזקתני : הצרי אין בגלעד

22 אס דפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכה ברת

עמי : מיתן ראשי מים ועיני

23 מקור כמעה ואבכה יומסולילה את חללי בת עמי :

א מיתגני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה

2 מאתם כי כלם מנאפים עזרת בגדים : וידרכו את

לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ

כי מרעה אל רעה ויצאו וארתי לא ידעו

נאם יהוה : איש מרעהו

3 השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח

עקוב

Cap. VIII. Pergit lamentari cladem & excidium puella Zionis.

בחה באחוז

Cap. IX. Pergit lamentari cladem & excidium puella Zionis.

4 עֲקוֹב יַעֲקֹב וְכָל־דַּע רַכִּיל יִהְיֶה : וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ
 יִהְיֶה לְוָאֵמֶת לֹא יִדְבְּרוּ לְמַדּוּ לְשׁוֹנֵם דְּבַר־שִׁקְרָה עוֹה
 ה גַּלְאוּ : שְׁבַתְךָ בְּתוֹךְ מַרְמָה בְּמַרְמָה מֵאֲנוּ דַעַת אוֹתִי
 6 נְאֻם יְהוָה : לִכֵּן כֹּה אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 הַנְּנִי צוֹרֶפֶס וּבַחֲנָתִים כִּי אֵיךְ אַעֲשֶׂה מִפְּנֵי בַת עַמִּי :
 7 חֵץ שׁוֹחֵט לְשׁוֹנֵם מַרְמָה דַּבֵּר בְּפִי שְׁלוֹם אֶרֶץ רַעְיוֹן ^{שחוט קרי}
 8 יִדְבֹר וּבִקְרָבוֹי שִׁים אֲרָבוּ : הֲעַל אֱלֹהִים לֹא אֶפְקְדֶם
 נְאֻם יְהוָה אִם בְּנוֹי אֲשֶׁר כֹּזֵה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי :
 9 עַל הַהָרִים אֲשֶׁר בְּכִיּוֹנָהי וְעַל־
 נְאוֹת מְדַבְּרֵי קִנְיָה כִּי נִצְתּוּ מִבְּלִי אִישׁ עוֹבְרוֹ לֹא שָׁמְעוּ
 קוֹל מְקַנְהוּ מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד בְּהֵמָה נִדְּרוּ הִלְכוּ :
 וְנִתְּתִי אֶת־יְרוּשָׁלַם לְגִלִּים מֵעוֹן תַּנִּים וְאֶת־עֵרֵי יְהוּדָה
 11 אֶתֶן שְׁמֵמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב : מִי־הָאִישׁ
 הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת־זֹאת וְאֲשֶׁר דַּבֵּר פִּי יְהוָה אֱלֹוֹי וַיִּגְדֶה עַל־
 מַה אֲבָרָה הָאָרֶץ נִצְתָה כַּמְדַּבֵּר מִבְּלִי עֵבֶר :
 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל עֲזוֹבֵם אֶת־
 תּוֹרַתִי אֲשֶׁר נִתְּתִי לִפְנֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא הִלְכוּ
 13 בָּהּ : וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׂרָרוֹת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים
 14 אֲשֶׁר לְמַדּוֹם אֲבוֹתָם : לִכֵּן
 כֹּה אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי מֵאֲכִילִם
 15 אֶת־הָעַם הַזֶּה לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִם מִי־רֹאשׁ : וְהַפִּיצוֹתִם
 בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ הֵמָּה וְאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם
 16 אֶת־הַחֶרֶב עַד כָּלוֹתִי אוֹתָם : כֹּה אֶמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנְנוּ וְקִרְאוּ לְמִקְוֵינֹרָת וּתְבוֹאִינָה
 17 וְאַל־הַחֲכָמוֹת שְׁלַחוּ וּתְבוֹאִינָה : וְתִמְהַרְנָה וְתִשְׁנֶה ^{חסר א}
 עֲלֵינוּ נְהִי וְתִרְדְּנָה עֵינֵינוּ דַמְעָה וְעַפְעַפֵּינוּ יָלוּ מִים :
 18 כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְּדָנוּ בִּשְׁנוֹ מֵאֵל כִּי
 19 עֲזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכּוּ מִשְׁכַּנּוֹתֵינוּ : כִּי־שָׁמְעָה נְשִׁים ^{קמץ ב' פ}
 כו ד C c c 4 ד כר

דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם
נהי ואשה רעותה קינה : כי עלה מות בחלונינו בא כ
בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות :
דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על 21
פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף :

כה אמר יהוה אל יתהלל חכם 22
בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל
יתהלל עשיר בעשרו : כי אם בזאת יתהלל 23
המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם
יהוה :

עד כאן

הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול 24
בערלה : על מצרים ועל יהודה ועל ארם ועל בני כה
עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר
כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב :

שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם א

בית ישראל : כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל 2
תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים
מהמה : כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מער כרתו 3
מעשה ידי חרש במעצר : בכסף ובוזה יפרו 4
במסמרות ובמקבורת יחזקום ולוא יפיק : כתמר ה
מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל
תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם :

Cap. X.
Vanos gen-
tium cultus
& idolola-
triam de-
testatur,
atque ad
Deum ve-
rum colen-
dum ad-
hortatur.

מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך 6
בגבורה : מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל 7
חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך : ובאחת 8
יבערו ויכסלו מוסר הכלים עץ הוא : כסף מרקע 9
מתרשיש יבא וזהב מאופז מעשה חרש וירי צורף
תכלת

תבלת וארנמן לבושם מעשה חכמים כלם: ויהוה
אלהים אמרת הוה אלהים חיים ומלך עולם מקצפו
תרעשה ארץ ולא יכלו גוים זעמו:

כדנה תאמרון להוים אלהי די שמיא וארקא 11

מחח באחנח

לא עברו יאברו מארעא ומן תחות שמיא אלה:

עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו 12

נטה שמים: לקול תתו המון מים בשמים ויעלה 13

הארץ קרי נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויצא רוח 14

מאצרותיו: נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף 15

טו מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: הבל המה מעשה 16

תעתעים בעת פקדתם יאברו: לא כאלה חלק יעקב 17

כי יוצר הכל הוה וישראל שבט נחלתו יהוה 18

צבאות שמו:

ישבת קרי

אספי מארץ כנעתך יושבתי במצור: 17

כי כה אמר יהוה הנני קולע ארת יושבי הארץ בפעם 18

הזאת והצרת להם למען ימצאו: אוי לי על מלעיל 19

שברי נחלה מפת יואני אמרתי אך זר חלי ואשאנו: 20

קמץ כז' ק

כ אהלי שדר וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין נטה 21

עוד אהלי ומקים ריעותי: כי נבערו הרעים ואת יהוה לא 22

דרשו על כן לא השכילו וכל מעיתם נפוצה: קול 23

שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום ארת 24

ערי יהודה שממה מעוז תנים: ידעת יהוה כי לא לארם 25

דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו: יסרני יהוה אך 26

כה במשפט אל באפק פן תמעטני: שפק המתך על 27

הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא 28

קראו כי אכלו את יעקב ואכלרו ויכלהו ואת נוהו 29

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת 30

יהוה לאמר: שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם 31

אל

Cap. XI.
Accusat
populum
violati fox-

יא

3 אל איש יהודה ועל ישיבי ירושלם: ואמרת אליהם
 כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא
 4 ישמע את דברי הברית הזאת: אשר צוית את
 5 אבותיכם ביום הוציא אתם מארץ מצרים מכור
 הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר
 6 אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
 לאלהים: למען הקים את השבועה אשר נשבעתי ה
 לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה
 7 ואען ואמר אמן יהוה: ויאמר יהוה
 8 אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה
 ובחצות ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית הזאת
 ועשיתם אותם: כי העד העדתי באבותיכם ביום
 9 העלותי אתם מארץ מצרים עד היום הזה השכם
 והעד לאמר שמעו בקולי: ולא שמעו ולא הטו את
 10 אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם
 את כל דברי הברית הזאת אשר צוית לעשות ולא
 עשו: ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש
 11 יהודה ובישבי ירושלם: שבו על עונת אבותם
 הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי וחמה הלכו
 אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית
 יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם:
 12 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה
 אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע
 13 אליהם: והלכו ערי יהודה וישיבי ירושלם וזעקו אל
 האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו
 להם בעת רעתם: כי מספר עריה היו אלהי יהודה
 ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות
 לקטר לבעל:

*deris cum
 Deo in exi-
 tu ex Aegy-
 pto inini:
 deque ci-
 vium suo-
 rum insju-
 riis & per-
 secutione
 apud Deum
 conqueri-
 tur.*

ואתה

14 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם
 רנה ותפלה כי אינני שמע בערת קראם אלי
 15 בעד רעתם: מה ליריב ביתי
 עשותה המזמתה הרבים ובשר קדש יעברו מעליך
 16 כי רעתכי אזתעלוי: זירת רענן יפה פרי תאר קרא
 יהוה שמך לקול המולה גדלה הציראש עליה ורעו
 17 דליותיו: ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה
 כגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו
 להם להכעסני לקטר לבער:

דגש אחד
 שוק

18 ויהוה הודיעני ואדערה אז הראיתני
 19 מעלליהם: ואני ככבש אלוף יוברל לטבוח ולא
 ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתו עץ בלחמו
 ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד:

כ ויהוה צבאות שפט צדק בחן כל יוה
 ולב אראה נקמתך מהם כי אלקי גליתי את ריבי:
 21 לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות
 המבקשים ארץ נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה
 ולא תמות בידנו:

22 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקר עליהם הבחורים
 23 ימותו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב: ושארית
 לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות

א י"ב שנת פקדתם: צדיק אתה יהוה כי אריב
 אלקי אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך
 2 רשעים צלחה שלו כל בגדי כגד: נטעתם גם
 3 שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם
 ורחוק מקליתיהם: ואתה יהוה ידעתי הראיתי
 ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום
 4 הרגה: ערמתי האבל הארץ ועשב

Cap. XII.
 Disceptat
 cum Deo,
 cur adeo
 secunda
 sint impio-
 rum res,
 piis autem
 adversa
 omnia eve-
 niant: Re-
 spondet Do-

כל

כל השדה ייבש מרעת ישיבה ספתה בהמות ועוף
 כי אמרו לא יראה את אחרינו: כי את דגלים ה
 רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ
 שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן: כי גם
 אחיך ובית אביך גם המה בגרו כך גם המה קראו
 אחריך מלא אל תאמן בם כירדברו אליך טובות:
 עזבת את ביתי ונטשתי את נחלתי נתתי
 את ידותי נפשי בכף איביה: היתה לי נחלתי כאריה
 ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה: העיט צבוע
 נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חירת
 השדה התיו לאכלה: רעים רבים שחתו כרמי בססו
 את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למרבר שממה:
 שמה לשממה אכלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי
 אין איש שם על לב: על כל שפים במדבר באו
 שדרים כי חרב ליהורה אכלה מקצה ארץ ועד קצה
 הארץ אין שלום לכל בשר:
 חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם
 מחרון אף יהוה: כה אמר יהוה על
 כל שכני הרעים הננעים בנחלה אשר הנחלתי
 את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתסואת
 בית יהודה אתוש מתוכם: והיה אחרי נתי אתם
 אשוב ורחמתיים והשיבתים איש לנחלתו ואיש
 לארצו: והיה אם למדו את דרכי עמי להשבע
 בשמי חז יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל
 ונבנו בתוך עמי: ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי
 ההוא נתוש ואבר נאם יהוה:

minus,
 etiam Hie-
 rofolyma
 suum fa-
 tum veni-
 re, seque
 patrimo-
 nium, ha-
 reditatem,
 domum,
 vineam
 suam jam
 jam deser-
 turum, &
 populatori-
 bus bestiif-
 que agresti-
 bus in pra-
 dam datu-
 rum.

הם בצרי

א כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ונ
 ושמתו על מתניך ובמים לא תבאהו: ואקנה את
 האזור

Cap. XIII.
 Usurpato
 simbolo
 zone linea

*et lagena
inebriantis
adventan-
tem Judaea
cladem ac
captivita-
tem graphi-
cè depingit.*

3 האזור כדבר יהוה ואשם על מתני: ויהי
 4 דבר יהוה אלי שנית לאמר: קח את האזור אשר
 קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם
 ה בנקיק הסלע: ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה
 6 יהוה אותי: ויהי מקץ ימים רבים ויאמר
 יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר
 7 צויתך לטמנו שם: ואלך פרתה ואחפר ואקח את
 האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת
 8 האזור לא יצלח לכל: ויהי דבר יהוה
 9 אלי לאמר: כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון
 יהודה ואת גאון ירושלם הרב: העם הזה הרע
 המאנים לשמע את דברי ההלכים בשררות לבם
 וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדו ולהשתחות להם
 11 ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: כי כאשר ידבק
 האזור אל מתני איש בן הדבקותי אלי ארת כל בית
 ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם
 12 ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת אליהם
 את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל
 ימלא יין ואמרו אליך הידוע לא נדע כי כל נבל ימלא
 13 יין: ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני
 ממלא את כל ישבני הארץ הזאת ואת המלכים
 הישבים לרוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים
 14 ואת כל ישבני ירושלם שכרון: ונפצתים איש אל
 אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול
 15 ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם: שמעו והאזינו
 16 אל תנבחו כי יהוה דבר: תנו ליהוה אלהיכם כבוד
 כבטרים חשך ובטרים יתנגפו רגליכם על הרי נשף
 17 וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל: ואם לא

קמץ בטרחא

תשמעוה

תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ורמע תדמע

וחרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה: אמר 18

למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשתיכם

עטרת תפארתכם: ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת 19

יהודה כלה הגלת שלומים: שאי עיניכם וראי כ וראו ק

הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך: מה 21

תאמרי כי יפקד עליך ואת למדתי אתם עליך אלפים יחיד

לראש הלוא חבלים אחזוך כמו אשת לדה ווכי תאמרי 22

בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שולך נחמסו

עקביך: היתהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם 23

תוכלו להיטיב למרי הרע: ואפיצם כקש עובר לרוח 24

מדבר: זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר כה

שכחת אותי ותבטחי בשקר: וגם אני חשפתי שולך 26

על פניך ונראה קלונך: נאפוך ומצהלותיך זמת זנותך 27

על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא

תטהרי אחרי מתי עד: אשר היה דבר יהוה אל יך א

Cap. XIV.

Pradicit

sterilitatem

& famem,

ac tenero

imprimis

affectu, li-

cet à Deo

prohibitus,

pro populo

intercedit.

ירמיהו על דברי הבצרות: אבלה יהודה ושעריה אמללו 2

קדרו לארץ ויזחת ירושלם עלתה: ואדיריהם שלחו 3 זעירא

צעוריהם למים כאו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם 4 צעוריהם

ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: בעבור האדמה חתה 4 קרי

כי לא היה גשם בארץ בשו אפרים חפו ראשם: כי ה

גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה רשא:

ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם 6

כי אין עשב: אם עונינו ענו בני יהוה עשה למען שמך 7

כידכו משובתינו לך חטאנו: מקורה ישראל מושיענו 8

בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון:

למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה 9

בקרבו יהוה ושמך עלינו ונקרא אל תנחנו:

כה

הושיענו

כֹּה־אָמַר יְהוָה לַעַם הַזֶּה בֵּן אֲהַבּוּ לְנוֹעַ 1
 רְגִלֵיהֶם לֹא הִשְׁכּוּ וַיְהוֹרֶה לֹא רִצָּם עִתָּה יִזְכַּר עֲוֹנָם 11
 וַיִּפְקֹד חַטָּאתָם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל־ 12
 תִּתְפַּלֵּל בְּעַד הָעַם הַזֶּה לְטוֹבָה : כִּי יִצְמוּ אֵינֹנִי שָׁמַעַ 13
 אֶל־רִנָּתָם וְכִי יַעֲלוּ עֲלֵהּ וּמְנַחָה אֵינֹנִי רִצָּם כִּי בַחֲרִב 14
 וּבְרַעַב וּבְדַבֵּר אֲנֹכִי מְכַלֶּה אוֹתָם : וַאֲמַר אֲהֵי אֲרֹנִי 15
 יְהוָה הִנֵּה הַנְּבִיאִים אֹמְרִים לָהֶם לֹא תִרְאוּ חֲרִב וְרַעַב 16
 לֹא יִהְיֶה לָכֶם כִּי שְׁלוֹם אָמַרְתִּי אֲתֶן לָכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה : 17
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁקֹר הַנְּבִיאִים נְבִאִים בְּשֵׁמִי 18
 לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֵיהֶם חֲזוֹן שְׁקֹר 19
 וְקִסְם וְאֵלּוּל וְתַרְמוּרֹת לִבָּם הִמְרָה מִתְנַבְּאִים 20
 לָכֶם :

וואליל קרי ותרמית קרי

כך נמצא בספרים מרוקים

טו רִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־הַנְּבִיאִים הַנְּבִאִים בְּשֵׁמִי וְאֲנִי 21
 לֹא שְׁלַחְתִּים וְהִמְרָה אֹמְרִים חֲרִב וְרַעַב לֹא יִהְיֶה בָאָרֶץ 22
 הַזֹּאת בַּחֲרִב וּבְרַעַב יִתְמוּ הַנְּבִיאִים הַהֵמָּה : וְהָעַם 23
 אֲשֶׁר־הִמְרָה נְבִאִים לָהֶם יִהְיוּ מְשַׁלְכִים בַּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַם 24
 מִפְּנֵי הָרַעַב וְהַחֲרִבוּ אֵינִי מִקְבֵּר לְהִמָּה הַמָּרָה נְשִׂיהֶם 25
 וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם וְשִׁפְכֵתִי עֲלֵיהֶם אֶת־רַעְתָם : וְאָמַרְתִּי 26
 אֵלֵיהֶם אֶת־הַדַּבָּר הַזֶּה תִרְדָּנָה עֵינֵי דַמְעָה לֵילֵה וַיּוֹמַם 27
 וְאֶל־תִּרְמִינָה כִּי שֶׁבַר גָּדוֹל נִשְׁבְּרָה בַתּוֹלַרְתִּי בַרְתִּי עִמִּי 28
 מִכָּה נִחַלָה מְאֹד : אִם יֵצְאֵתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חֲלָלִי חֲרִב 29
 וְאִם בָּאתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַחֲלוּ אֵירַעַב כִּי גַם־נְבִיאִים־ 30
 כֹּהֵן סָחְרוּ אֶל־אָרֶץ וְלֹא יָדְעוּ : הַמָּאֵם 31
 מֵאֶסְתֵּת אֶת־יְהוּדָה אִם־בְּצִוּוֹן גַּעֲלָה נִפְשָׁךְ מִדּוֹעַ 32
 הַכִּיתָנוּ וְאֵינִי לָנוּ מִרְפָּא קוֹרָה לְשִׁלוֹם וְאֵינִי טוֹב וְלַעֲרַת 33
 כִּי מִרְפָּאוֹ הִנֵּה בַעֲתָה : יָדְעֵנוּ יְהוָה רִשְׁעֵנוּ עֵן אֲבוֹתֵינוּ 34
 כִּי חָטְאוּנוּ לָךְ : אֶל־תִּנְאֹץ לִמְעַן שִׁמְךָ אֶל־תִּנְבַּל בְּסֵא 35
 כְּבוֹדְךָ זָכַר אֶל־תִּפְרֹר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ : הִישָׁבְהִלִּי הַגּוֹיִם 36
 מִגַּשְׁמִים

מגשמים ואם השמים יתנורביבים הלא אתה הויה
יהוה אלהינו ונקודה לך כי אתה עשית את כל אלה :

ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל **טו א**
לפני אינ נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו :

והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה-
אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב

ויאמר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי : ופקדתי **3**
עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג

ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים וארז בהמת
הארץ לאכל ולהשחית : ונתתים לזועה לכל ממלכות **4**

לועה קרי

הארץ כגלל מנשה בדיחוקיהו מלך יהודה על אשר-
עשה בירושלם : כי מי יחמל עליך ירושלם ומי יגוד **5**

לך ומי יסור לשאל לשלם לך : את נטשת אתי **6**
נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך

גלאיתי הנחם : ואזרם במזרה בשערי הארץ שבלתי **7**
אברתי ארז עמי מדרכיהם לוא שבו : עצמו לי **8**

אלמנותו מחול ימים הבאתי להם על אס בחור שרד **9**
בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות : אמללה

אלמנותו קרי

ילדת השבעה נפחה נפשה באה שמשוה בעד יומם **10**
בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם

יהוה : אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב **11**
ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי בלה

מקלונני : אמר יהוה אם לא שרותך לטוב אם-
לוא הפגעתי כך בעת רעה ובעת צרה את האיב :

סדחיד קרי

הירע ברזלי ברזל מצפון ונחשרו : חילך ואוצרתך **12**
לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבולך :

והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אשקדחה **14**
באפי עליכם חוקד : אתה ידעת יהוה זכרני **טו**
ופקרני

Cap. XV.
Præbet sese
Deus inex-
orabilem,
nec quem-
quam pro-
tam perfidâ
gente inter-
cessorem
admittit:
adeoque
pergit Vates
nosfer aru-
mnas &
calamita-
tes ipsorum
enarrare.

ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך תקחני דע
 16 שאתי עליך חרפה: נמצאו דבריך ואכלסויהי דבריך רבו קרי
 לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה
 17 אלהי צבאות: לא ישבתי בסוד משחקים ואעלו מפני
 18 ידך ברר ישבתי כי זעם מלא אתני: למה היה כאבי נצח
 ומפתי אנושה מאנרו חרפא היו תהיה לי כמו אכזב
 19 מים לא נאמנו: לכן כה אמר יהוה אם
 תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל
 כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם:
 כ ונתתיך לעם הזה לחומרת נחשת בצורתה ונלחמו
 אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך ולהצילך
 21 נאם יהוה: והצלתך מיד רעים ופדתך מכף
 22 יד ערצים: ויהי דבר יהוה

Cap. XVI.
 Prohibetur
 Prophetia
 connubium
 vel quod-
 cunque
 commer-
 cium inire
 cum popu-
 lo, quod
 Deus eum
 prorsus per-
 dere de-
 crevisset.
 Subjungi-
 tur tamen
 vaticinium
 de reducen-
 da Zione,
 adductis
 etiam in
 unius veri
 Dei cul-
 tum, &
 cognitio-
 nem genti-
 bus.

2 לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים
 3 ובנות במקום הזה: כי כה אמר יהוה
 על הבנים ועל הבנות חילדים במקום הזה ועל אמתם
 חילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ
 4 הזאת: ממותי תחלאים ימתו לא יספרו ולא יקברו
 לדמן על פני האדמה יהיו וכחרב וכברעב יכלו והיתה
 נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:
 5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרוח ואל
 תלך לספור ואל תנד לחם כי אספתי את שלומי
 מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת
 6 הרחמים: ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת
 לא יקברו ולא יספרו להם ולא יתגדרו ולא
 7 יקרה להם: ולא יפרסו להם על אבל לנחמו
 על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל
 8 אמו: ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל
 כו א D d ולשתות

9 ולשתות: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם
 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: והיה כי
 תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך
 על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת
 ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו:
 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם
 יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדו ושתחו להם
 ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו: ואתם הרעתם
 לעשות מאבתיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות
 לבו הרע לבלתי שמע אלי: והטלתי אתכם מעל
 13 הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם
 ואבתיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים ומסוללה
 14 אשר לא אתן לכם חנינה: לכן הנה ימים
 באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה
 את בני ישראל מארץ מצרים: כי אם חי יהוה אשר
 העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות
 אשר הדיחם שמה והשיבותים על ארמתי אשר
 16 לריגים קרי נתתי לאבותם: הנני שלח לרוגים רבים נאם
 יהוה וריגוס ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל
 17 כל הרומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים: כי עיני על
 כל דרכיהם לא נסתרו מפני ולא נצפן עונם מנגד
 18 עיני: ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על
 חללם את ארצי כנבלת שקוציהם ותועבותיהם כלאו
 את נחלתי:

19 יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו
 הפטרה בחקותי קמץ בוס מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין
 בם מועיל: היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים: כ
 לכן

לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם ארתי ואת

Cap. XVII.
De vano
cultu at-
que idolo-
latrari; de
falsa justiti-
a & fi-
ducia in
non-Deo;
deque ritè
observando
Sabbatbo.

א רן גבורתי וידעו כי שמי יהוה: חטאת יהודה

כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם

2 ולקרנות מזבחותיכם: כזכר בניהם מזבחותם

3 ואשריהם על עין רענן על גבעורת הגבהות: הררי

בשדה חילך כל אוצרותיך לבו אתן במתיך בחטאת

4 בכל גבוליך: ושמתה וברך מנחלתך אשר נתתי לך

והעברתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש

ה קדחתם באפי עד עולם תוקד: כה אמר

יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו

6 ומן יהוה יסור לבו: והיה כערער בערבה ולא יראה

כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא

7 תשב: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה

8 והיה יהוה מבטחו: והיה כעין שתול על מים ועל-

דאה קרי יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חס והיה עלהו

רענן ובשנת בצרת לא יראנו ולא ימיש מעשות פרי: קמץ בוק

9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: אני יהוה חקר לב

בחן כליות ולתת לאיש כדרך כפרי מעלליו: כדרכי קרי

11 קרא דגד ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו קמץ בוק

12 יעזבו ובאחריתו יהיה נבל: כסא כבוד מרום מראשון

13 מקום מקדשנו: מקור ישראל יהוה כל עזביך יבשו

יהוה קרי יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה:

14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי

טו תהלתי אתה: הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה עד כאן

16 יבואנא: ואני לא אצתי מרעה אחרת ויום אנוש לא

התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה:

17 אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביוסרעה: יבשו ה' בערי

דפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני

כז ב D d d הביא

הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם:

19 כה אמר יהוה אלי הלוך ועמדת בשער

בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל העם קרי

שערי ירושלם: ואמרת אליהם שמעו דברי יהוה מלכי כ

יהודה וכל יהודה וכל שבי ירושלם הנאים בשערים

האלה: כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל

תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם:

22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה

לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את

23 אבותיכם: ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את

24 ערפם לבלתי שומעו לבלתי קחת מוסר: והיה אם

שמעת שמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא

בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום

25 השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה: ובאו בשערי כה

העיר הזאת מלכים ושרים יושבים על כסא דוד רכבים

ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישיב

26 ירושלם וישבה רועי הזאת לעולם: ובאו מערי יהודה

ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה ומן

ההר ומן הנגב מביאים עליה זבח ומנחה ולבונה

27 ומבאי תורה בית יהוה: ואם לא רתשמעו אלי לקדש

את יום השבת ובלתי שאת משא ובאו בשערי

ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה

Cap. XVIII
Imago figu-
li was diffi-
patum re-
fingentis ;
ita Israëlem
esse in ma-
nu Dei.
Dum hac
aliaque juf-
su Dei Pre-

הדבר יחא

אדםנות ירושלם ולא תכבה: אשר היה אל ירמיה מאת יהוה לאמר: קום וירדת

3 בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי: וארח בית

4 היוצר והנהו עשה מלאכה על האכנים: ונשחת

הכלי אשר הוא עשה כחמר ביד היוצר ושב ויעשהו

כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: ויהי

ויהי

pheta Fu-
d ais ogge-
rit, ma-
gnum peri-
culum apud
perfidam
gentem
adit.

ויהי דבר יהוה אלי לאמור: הכי יוצר ה' ה 6

הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאס יהוה
הנה כחמר ביד היוצר כן אתם ביד בית ישראל:

7 רנע אדבר על גוי ועל ממלכה

8 לנתוש ולנתוץ ולהאבד: ושב הגוי ההוא מרעתו

אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי

9 לעשות לו: ורנע אדבר

10 על גוי ועל ממלכה לבנור ולנטוע: ועשה הרעה ^{הרע קרי}

בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר

11 אמרתי להיטיב אותו: ועתה אמר נא אל איש יהודה

ועל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר

עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שוכנו איש

12 מדרך הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: ואמרו

נאיש כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שרחות לבד

13 הרע נעשה: לכן כה אמר יהוה שאלו

נא בני ישראל מי שמע כאלה שעררת עשתה מאד בתולת

14 ישראל: היעזב מצור שדי שלג לכנון אס ינתשו מים

טו זרים קרים נוזלים: כי שכחני עמי לשוא יקטרו

ויכשלום בדרכיהם שכולי עולם ללכת נתיבות דרך ^{שבילי קרי}

16 לא סלולה: לשום ארצם לשמה שרוקרת עולם כל ^{שריקת קרי}

17 עובר עליה ישם ויניד בראשו: כרוח קרים אפיצם

לפני אויב ערף ולא פנים אראם ביום אידם:

18 ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות

כי לא תאבר תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא

לכו ונכחו כל שון ואל נקשיבה אל כל דבריו:

19 ב הקשיבה יהוה אלי ושמע לקולי יריבי: הישלם תחרתי

טובה רעה כי כרו שוחרו לנפשי זכרי עמרי לפניך

לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם:

לכן D d d 3 2 כו

1 לכן תן את בניהם לרעבו והגרם על-
 ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם
 יהיו הרגי מות בחוריהם מפי חרב במלחמה: תשמע
 זעקת מבתיהם כי תביא עליהם גרור פתאם כי כרו
 שיחה ללכרני ופחים טמנו לרגלי: ואתה יהוה ידעת
 את כל עצתם עלי למות אל תכפר על עונם
 וחטאתם מלפניך אל תמחיו היו מכשלים לפניך ויהיו קרי

כה אמר יהוה

בעת אפך עשה בהם:

Cap. XIX.
 Rursus de
 excidio
 Hierosoly-
 morum, sub
 emblemate
 lagenae fi-
 ctis in
 frustra
 commi-
 nuta.

הלך וקניית בקבוק יצר חרש ומזקני העם ומזקני
 הכהנים: ויצאת אל גיא בן הנם אשר פתח שער
 החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך: החרסות
 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה ושכי ירושלם
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה
 על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזניו: יען
 אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו
 לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם
 ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: ובנו ה
 את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל
 אשר לא צוית ולא דברתי ולא עלתה על לבו:

6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא
 יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם כי אסגיא
 ההרנה: ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה
 והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם
 ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
 הארץ: ושמת את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל
 עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: והאכלתים
 את בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר רעהו
 יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם
 ומבקשי

י ומכשי נפשם: ושברת הבקבוק לעיני האנשים

11 ההלכים אותך: ואמרת אליהם כה אמר יהוה

צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת

ה במקום א

כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה

12 עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: כן אעשה

למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתרת את העיר

13 הזאת כתפת: והיו כתי ירושל סובתי מלכי הודה

כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על

נגתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים

14 אחרים: ויבא ירמיהו מהתפת

אשר שלחו יהוה שם להנביא ויעמד בחצר בית יהוה

טו ויאמר אל כל העם: כה אמר יהוה צבאות אלהי

מביא קרי ישראל הנני מביא אל העיר הזאת ועל כל עריה את

כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם

א כ לבלתי שמוע את דברי: וישמע פשחור בן אמר

הכהן והוא אפקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נביא

2 את הדברים האלה: ויבה פשחור את ירמיהו הנביא

ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון

3 אשר בבית יהוה: ויהי ממחרת ויצא פשחור את

ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור

קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב:

4 כי כה אמר יהוה הנני נתנה למגור

לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות

ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בכלה

ה והכס בחרב: ונתתי את כל חסן העיר הזאת

ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי

יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחום והביאום

6 בכלה: ואתה פשחור וכל יושבי ביתך תלכו בשבי

כז ד ד 4 ונכל

Cap. XX.
Hac vati-
cinantem
Prophetam
Pashur in
carcerem
abduci ju-
bet. Ora-
culum con-
tra ipsum.
Jeremia ad
Deum ge-
mitus &
querela de
acerba sua
forte, quod
rerum adeo
tristium
præco &
nuntius
constitutus
foret.

ובכל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהבך
 אשר נבאת להם בשקר: פתיתי 7
 יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל היום
 בלה לעג לי: כי מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא 8
 כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום:
 ואמרת לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה 9
 כלפי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא
 אוכל: כי שמעתי דבר רבים מגור מסביב הגידוי
 ונגידנו כל אנוש שלמי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה
 לו ונקחה נקמתנו ממנו: ויהוה אותי כגבור עריץ 11
 על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאר כי לא השכילו
 כלמת עולם לא תשכח: ויהוה צבאות בחן צדיק 12
 ראה כל יורת ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי
 את דיבי:

שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש 13
 אביו מיד מרעים: ארור היום 14
 אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי אמי אל יהוה
 ברוד: ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד 15
 לך בן זכר שמה שמחהו: והיה האיש הרואה 16
 בערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה
 בבקר ותרועה בערת צהרים: אשר לא מותתני 17
 מרחם ותהילי אמי קברי ורחמה הרת עולם: למר 18
 זה מרחם צאתי לראות עמל רגון וכלו בבשת מי:

כא

הדבר אשר היה אלי ירמיהו מאת
 יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן
 מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הפהן לאמר: דרש 2
 נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם
 עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה
 מעלינו

קמז בוק

Cap. XXI.
 Her. cap.
 capitulum
 Prophetarum
 Jeremias in
 captivitate
 aduersus
 captiuos in
 b. Or.
 capitulum
 translatum
 Jeremias ad
 captiuos
 Domini 20.
 capitulum
 Jeremias ad
 captiuos
 Domini 21.
 capitulum

Cap. XXI.
 Urbe absef-
 sa quat
 Rex Zede-
 kiah ex Pro-
 pheta
 euentum
 belli: ille
 Urbem in
 Chaldaeo-

*rum manu-
num uen-
suram re-
spondet,
nec aliam
salutis spem
superesse,
quam ut
deditione
facta hosti
sefe tra-
dant.*

2 מעלינו: ויאמר ירמיהו אליהם כה
 4 תאמרו אל צדקיהו: כה אמר יהוה אלהי ישראל
 הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם
 נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשרים הצרים
 עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר
 ה הזאת: ונלחמתי אני אתכם ביד נסויה ובורוע חזקה
 6 ובאף ובחמה ובקצף גדול: והכית את יושבי העיר
 הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו:
 7 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה
 ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת
 מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר
 מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי
 8 חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: ואל
 העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את
 9 דרך החיים ואת דרך המות: הישב בעיר הזאת ימות
 בחרב ובקצף ובדבר והיוצא ונפל על הכשרים
 11 הצרים עליכם יתה ויתתה לו נפשו לשלל: כיהויה קרי
 שמתו פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה
 11 ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש: ולבית מלך יהודה
 12 שמעו דבר יהוה: בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר
 משפטו והצילונו מיד עושק פן תצא כאש חמתי
 13 ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם: הנני אלך
 ישבת העמק צור המישע נאם יהוה האמרים מי יחרת
 14 על ינומי בוא במעונותינו: ופקדתי עליכם כפרי
 מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל
 כ"א סביבית: כה אמר יהוה רד בית מלך
 2 יהודה ורברת שם את החרב הזה: ואמרת שמע דבר
 יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדך
 ועמך

*Cap. XXII.
Regem ex-
hortatur
ad justi-
tiam &
pietatem*

3 ועמך הבאים בשערים האלה: כה אמר יהוה עשו
 משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה
 אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה:
 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית
 הזה מלכים יושבים לדור על כסאו רכבים ברכב
 ובסוסים הווא ועבדו ועמו: ואם לא תשמעו את ה
 הדברים האלה פי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה
 הבית הזה: כי כה אמר יהוה על בית
 מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא
 7 אשיתך מדבר ערים לא נושבה: וקדשתי עליך
 משחתים איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על
 האש: ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש
 8 אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה
 הזאת: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם
 9 וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום: וישתחוו
 אל תבכו למת ואל תנדרו לזבחו בכו להלך כי לא
 11 ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: כי כה אמר יהוה
 אל שלם בך אש יהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו
 12 אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד: כי
 13 במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת
 לא יראה עוד: הוי בנה ביתו בלא צדק
 ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן
 14 לו: האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע
 15 לו חלוניו וספון בארזו משוח בששך: התמלך כי אתה טו
 מתחרה בארז אביך הלוא אכלו שתה ועשה משפט
 16 וצדקה אז טוב לו: הן הין עני ואביון אז טוב תלא היא
 17 הדעת אתי נאם יהוה: כי אין עיניך ולבך כי אם על
 בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה
 לעשות

colendam
 atque Sal-
 lum. Fo-
 jakimi &
 Chonia ca-
 sus & fata
 enunciat.

ועברו קרי

13 כבו קרי

ועליותיו

15 טו קרי

16 היא

18 לעשות: לכן כה אמר יהוה אל-

יהויקים בן אשיהו מלך יהודה לא יספרו לו הוי אחי

19 והוי אחות לא יספרו לו הוי ארון והוי הד: קבורת

חמור יקבר סחוב והשלה מהלאה לשערי ירושלם:

כ עלי הלבנון וצעקי ובכשן תני קולך ^{כצ"ל}

21 וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהבך: דברתי אליך

בשלותך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעורך כי לא

22 שמעת בקולי: כל דעך תרעה רוח ומאהבך בשבי

23 ילכו כי אז תבשי ונכלמת מפל רעתך: ישבתי בלבנון ^{ישבת קרי}

מקנת ק' מקנתי בארזים מה נחנתי כבאלך חבלים חיל ^{נחנה קרי}

24 כילדה: חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו בן

יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתקנה:

כה ונתתך ביד מבקשי נפשיך וביד אשר אתה יגור

מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים:

26 והטלתי אתך וארתי אמך אשר ילדתך על הארץ

27 אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו: ועל הארץ

אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא

28 ישובו: העצב נבזה נפוץ האיש הזה

כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוי וזרעו

29 והשלכו על הארץ אשר לא ידעו: ארץ ארץ ארץ

ל שמעי דבר יהוה: כה אמר יהוה כתבו את האיש

הזה ערירי נבד לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש

ישב על כסא דוד ומושל עוד ביהודה:

אכנ

Cap. xxiii.
Sacerdotes
& pseudo-
propheta-
rum tur-
bam gravi-
ter accusat,
iiisque amo-
tis promit.

הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי

2 נאם יהוה: לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על-

הרעים הרעים ארתי עמי אתם הפצתם ארתי צאני

ותדחוסו לא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את דע

3 מעלליכם נאם יהוה: ואני אקבץ את שארית צאני

מכל

מכל הארצות אשר הדחת אתם שם והשיבת אתהן *tit verum Pastorem*
על גויהן ופרוורבו: והקמתי עליהם רעים ורעום ולא *in quo solo salus*
יראו עוד ולא יחתו ולא יפקרו נאם יהוה: *Israëlis.*

הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח ה
צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: *מלעיל*

כימיו תושע יהודה וישראל ישפן לבטח וזה שמו אשר *6*
יקראו יהוה צדקנו: לכן הנה ימים באים *7*

נאם יהוה ולא יאמרו עוד חיי יהוה אשר העלה את *8*
בני ישראל מארץ מצרים: כי אם חיי יהוה אשר העלה *8*

ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפננה ומכל *9*
הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם:

לנבאים נשפר לבי בקרבי רחפוכל עצמתי *9*
הייתי כאיש שכור וכנכר עברו יין מפני יהוה ומפני *10*

דברי קדשו: כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלהי *11*
אכלה הארץ יבשונאות מדברותיה מרוצתם רעה *11*

וגבורתם לא יכן: כי נם נביא גס כהן חנפו גס כביתי *11*
מצאתי רעתם נאם יהוה: לכן יהיה דרכם להם *12*

כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם *מלעיל*
רעה שנת פקדתם נאם יהוה: *קמץ* ובנביאי שמרון *13*

ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את *14*
ישראל: ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה *14*

נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש *15*
מרעתו היו לי כלם כסדרם וישביה כעמרה: *15*

לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים *16*
הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מיראשכי מאת *16*

נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ: *16*
אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים *16*

הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לכם ידברו לא *16*
מפי *מפי*

17 מפי יהוה: אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה

לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם

18 רעה: כי מעמד בסוד יהוה ויראו שמע את דברו מי

19 הקשיב דברו וישמע: הנה סערת יהוה ^{דברו קרי}

כ חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: לא

ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמורת לבו

21 באחרית הימים תתכוננו בה בינה: לא שלחתי את

22 הנבאים והסרצו לא דברתי אליהם והם נבאו: ואם

עמדו בסודי וישמיעו דברי את עמי וישבום מדרךם

23 הרע ומרע מעלליהם: האלהי מקרב

24 אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק: אם יסתור איש

במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלוא את השמים

כה ואת הארץ אני מלא נאם יהוה: שמעת את אשר

אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי

26 חלמתי: עד מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר

27 ונביאי תרמת לבם: החשבים להשכיח את עמי שמי

בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו

28 אבותם את שמי בבעל: הנביא אשר אתו חלום יספר

חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את

29 הבר נאם יהוה: הלוא כה דברי כאש נאם יהוה

ל וכפטיש יפצץ סלע: לכן הנני על הנבאים נאם יהוה

31 מננבי דברי איש מאת רעהו: הנני על הנבאים נאם

32 יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם: הנני על נבאי

חלמתי שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי

בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתי סולא צויתים

33 והועיל לא יועילו לעם הזה נאם יהוה: וכי שאלך

העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה

ואמרת אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאם

יהוה

34 יהוה : והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה
 ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו : כה תאמרו איש לה
 על דעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה :
 36 ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו
 והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו :
 37 כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה :
 38 ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרתם
 את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא
 תאמרו משא יהוה : לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונשיתי
 39 אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבתיכם מעל
 פני : ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא מ

הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים כד

Cap. XXIV
 Videt Pro-
 pheta duos
 corbes ,
 unum fi-
 cium opti-
 marum ,
 alterum
 pessima-
 rum : sub
 qua imagi-
 ne disparem
 sortem Fu-
 daorum de-
 notari in-
 telligit.

מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר
 מלך בבל ארז כניחו בן יהויקים מלך יהודה ואת
 שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם
 2 בבל : הדוד אחד תאנים טובות מאד כתאני הבכרות
 והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה
 3 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו :
 ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות
 4 רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע : ויהי דבר
 יהוה אלי לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים ה
 הטבות האלה בן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי
 מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה : ושמתי עיני
 עליהם לטובה והשבתים על הארץ הזאת ובניתים
 ולא אהרם ונטעתיים ולא אתוש : ונתתי להם לב לדעת
 7 אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים
 כי ישבו אלי בכל לבם : וכתאנים הרעות
 8 אשר לא תאכלנה מרע כרכה : אמר יהוה בן אתן
 את

את

את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית
 ירושלים הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ
 מצרים: ונתתם לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ
 לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות
 אשר אדחם שם: ושלחתי בס את החרב את הרעב
 ואת הדבר עד תמס מעל האדמה אשר נתתי להם
 ולאבותיהם:

Cap. XXV.
 Septuagin-
 ta annorum
 captivitas
 & servi-
 tus, antea
 sapius, &
 nunc ite-
 rum predi-
 cta: sed fa-
 tali ista pe-
 riodo exple-
 ta Babyloni-
 orum
 quoque ex-
 cidium in-
 stare; in
 cuius rei
 signum
 Propheta
 ipsis aliisque
 Dei hosti-
 bus ama-
 rum ira di-
 vina cali-
 cem offerre
 iubetur.

כה על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו
 מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך
 בבל: אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל
 כל יושבי ירושלים לאמר: מן שלש עשרה שנה
 ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש
 ועשרים שנה היה דבר יהודה אלי ואדבר אליכם
 אשכיסו דבר ולא שמעתם: ושלח יהוה אליכם את
 כל עבדיו הנבאים השכסו ושלח ולא שמעתם ולא
 הטיתם את אזנכם לשמע: לאמר שבו נא איש מדרכו
 הרעה ומרע מעל ליכם ושבועל האדמה אשר נתן יהוה
 לכם ולאבתיכם למן עולם ועד עולם: ואל תלכו אחרי
 אלהים אחרים לעבדם ולהשתחוות להם ולא תכעיסו
 אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ולא שמעתם אלי
 נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם:
 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את
 דברי הנני שלח ולקחתי את כל משפחורת צפון נאם
 יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והכאתים על
 הארץ הזאת ועל ישיביה ועל כל הגוים האלה סביב
 והחרמתים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם:
 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול
 בלה קול רחום ואור נר: והיתה כל הארץ הזאת
 לחרבה

א
 במקום ה

לחרבה לשמרה ועברו הגוים האלה את מלך בבל
 שבעים שנה: והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על
 מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל
 ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: והבאותי ^{והבאתי קרי}
 על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה
 את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו ועל
 כל הגוים: כי עברו כם גם המה נזים ¹⁴
 רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם
 וכמעשה ידיהם:
 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין מן
 החמה הזאת מידו והשקיתה אותו את כל הגוים
 אשר אנכי שלח אותך אליהם: ושרתו והתגעשו ¹⁶
 והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם:
 ואקח את הכוס מיד יהודה ואשקה את כל הגוים ¹⁷
 אשר שלחתי יהוה אליהם: את ירושלם ואת ערי ¹⁸
 יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה
 לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: את פרעה מלך ¹⁹
 מצרים ואת עבריו ואת שריו ואת כל עמו: ואת כל כ
 הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ
 פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת
 שארית אשדוד: את אדום ואת מואב ואת בני עמון: ²¹
 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי ²²
 אשר בעבר הים: את דרון ואת תימא ואת בון ואת ²³
 כל קצוצי פאה: ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי ²⁴
 הערב השכנים במדבר: ואת כל מלכי זמרי ואת כה
 כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: ואת כל מלכי ²⁶
 הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל
 הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך
 ישתה

27 יִשְׁתַּחֲוּ אַחֲרֵיהֶם : וְאָמְרַת אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבֹאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתּוּ וּשְׁכֻרוּ וּקְיֹוּ וּנְפְלוּ וְלֹא
 28 תִּקְוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלַח בֵּינְכֶם : וְהָיָה
 כִּי יִמְאַנּוּ לִקְחַת הַכּוֹס מִיַּדְךָ לְשִׁתּוֹת וְאָמְרַת אֲלֵיהֶם
 29 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבֹאוֹת שְׁתּוּ תִשְׁתּוּ : כִּי הִנֵּה בָעִיר
 אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֶיהָ אֲנִי מַחֵל לְהִרְעוֹת וְאַתֶּם הַנִּקְחָה
 תִּנְקוּ לֹא תִנְקוּ כִּי חֶרֶב אֲנִי קָרָא עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 לְנַאֲם יְהוָה צְבֹאוֹת : וְאַתָּה תִּנְבֵּא אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמְרַת אֲלֵיהֶם יְהוָה מִמְרוֹם יִשְׁאֹג
 וּמִמְעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שֹׁאֵג יִשְׁאֹג עַל נוֹהוֹ הַיַּיִד
 31 כְּדַרְכֵּים יַעֲנֶה אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : בֹּא שְׂאוֹן עַד קִצֵּה
 הָאָרֶץ כִּי רִיב לִיהוָה בְּגוֹיִם נִשְׁפֹּט הוּא לְכָל בָּשָׂר
 32 הַרְשָׁעִים נִתְּנָם לְחֶרֶב נַאֲם יְהוָה : כֹּה אָמַר

יְהוָה צְבֹאוֹת הִנֵּה רָעָה יֵצֵאת מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וְסַעַר גְּדוֹל
 33 יַעֲוֹר מִיַּרְדֵּן אֶרֶץ : וְהָיוּ חֲלָלִי יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא
 מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קִצֵּה הָאָרֶץ לֹא יִסְפְּדוּ וְלֹא יֵאֲסְפוּ
 34 וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהוּ : הִילִילוּ הָרַעִים
 וְזַעְקוּ וְהִתְפַּלְשׁוּ אֲדִירֵי הַצֹּאן כִּי מָלְאוּ יְמֵיכֶם לְטִבּוֹחַ

לָה וּתְפוֹצוֹתֵיכֶם וּנְפִלְתֶם כְּכֹל חֲמָדָה : וְאִבְרַם מְנוּס מִן־
 36 הָרַעִים וּפְלִיטָה מֵאֲדִירֵי הַצֹּאן : קוֹל צִעֲקַת הָרַעִים
 37 וַיִּלֵּלְת אֲדִירֵי הַצֹּאן כִּי שָׁדַד יְהוָה אֶת־מַרְעֵיתָם : וְנִרְמּוּ
 38 נְאוֹת הַשְּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף־יְהוָה : עֹזב כַּכַּפִּיר סָבוּ כִּי־
 הִיְתָה אֶרֶץ לְשִׁמְרָה מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ :

בְּרֵאשִׁית מַמְלָכוֹת יְהוּיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ

כו

2 יְהוּדָה הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר : כֹּה אָמַר
 יְהוָה עֹמֵד בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה וּדְבַרְתָּ עַל כָּל עַרְיֵי־יְהוּדָה
 הַבָּאִים לְהַשְׁתַּחֲוֹת בֵּית־יְהוָה אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 3 צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֶל־הַגֵּרֵעַ דְּבַר : אוֹלֵי יִשְׁמְעוּ

Cap. XXVI
 Jeremias,
 quia con-
 tra Tem-
 plum &
 Urbem va-
 xicinat^{us}
 fuerat, à
 Sacerdoti-

כח א E c c ויִשְׁבוּ

וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי
 4 חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם: ואמרת אליהם
 כה אמר יהוה אם לאת שמעו אלי ללכת בתורת אשר
 נתתי לפניכם: לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר ה
 אנכי שלח אליכם והשבסו שלחולא שמעתם: ונתתי 6
 את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאת אתן לקללה יחיה ה
 לכל גוי הארץ: וישמעו הכהנים 7
 והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים
 האלה בבית יהוה: ויהי ככלות ירמיהו לדבר את 8
 כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו
 הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות: מדוע 9
 נבית בשם יהוה לאמר בשלוי יהיה הבית הזה והעיר
 הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו
 בבית יהוה: וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה י
 ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה
 החדש: ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים 11
 ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא
 אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: ויאמר 12
 ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה
 שלחני הנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את
 כל הדברים אשר שמעתם: ועתה היטיבו דרכיכם 13
 ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה
 אל הרעה אשר דבר עליכם: ואני הנני בידכם עשולי 14
 כטוב וכישר בעיניכם: אך ידעו תדעו כי אם ממתים 15
 אתם אתי בידם נקי אתם נתנים עליכם ואל
 העיר הזאת ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה
 עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים
 האלה: ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים 16
 ואל

bus &
 pseudopro-
 phetis per
 calumniam
 accusatus
 ad mortem
 depositur:
 tandem au-
 tem a
 Principibus
 liberatur.

וְאֵלֵי הַנְּבִיאִים אֵין לְאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט־מִוֶּת כִּי בִשְׁם
 17 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּבַר אֵלֵינוּ : וַיִּקְמוּ אַנְשִׁים מִזִּקְנֵי
 18 הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־קְהַל הָעָם לֵאמֹר : מִיכִיָּה
 הַמִּוֹרֶשֶׁתִי הִיחַ נְבִיא בְיָמֵי חֻזְקֵיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
 אֶל־כָּל־עַם יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צִיּוֹן
 שְׂרָה תַחֲרֹשׁ וַיִּרְשׁוּ יְרוּשָׁלַיִם עַיִם תִּהְיֶה וְהָר הַבַּיִת לְבַמֹּת
 19 יַעַר : הֵהֱמַת הִמְתַּחֲרוּ חֻזְקֵיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה
 הֲלֹא יִרְאֵהוּ אֶת־יְהוָה וַיַּחַל אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּנְחַם יְהוָה אֶל־
 הָרַעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר עֲלֵיהֶם וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רַעַה גְדוֹלָה
 כַּעֲלֵנָפְשׁוֹתֵינוּ : וְגַם אִישׁ הָיָה מִתְנַבֵּא בִשְׁם יְהוָה אֹרִיָּהוּ
 בֶּן־שַׁמְעִיָּהוּ מִקְרִית הַיְעָרִים וַיִּנְבֵּא עַל־הָעִיר הַזֹּאת
 21 וְעַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת כְּכֹל דְּבַר יִרְמְיָהוּ : וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ
 יְהוֹיָקִים וְכָל־גְּבוּרָיו וְכָל־הַשָּׂרִים אֶת־דְּבָרָיו וַיִּבְקַשׁ הַמֶּלֶךְ
 22 הַמִּיתוֹ וַיִּשְׁמַע אֹרִיָּהוּ וַיִּרְאֵהוּ וַיִּבְרַח וַיָּבֵא מִצְרַיִם : וַיִּשְׁלַח
 הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים אַנְשִׁים מִצְרַיִם אֶת־אֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר
 23 וְאַנְשִׁים אֲתוֹ אֶל־מִצְרַיִם : וַיִּזְצִאוּ אֶת־אֹרִיָּהוּ מִמִּצְרַיִם
 וַיָּבִיאוּהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וַיִּכְהוּ בַּחֲרֹב וַיִּשְׁלַךְ אֶת־
 24 נַבְלָתוֹ אֶל־קִבְרֵי בְנֵי הָעָם : אֵךְ יָד אַחִיקָם בֶּן־שַׁפָּן
 הִיָּתָה אֶת־יִרְמְיָהוּ לְבַלְתִּי תַת־אֲתוֹ בַּיַּד הָעָם לְהַמִּיתוֹ :

מלא ו'
 Cap. xxvii.
 Rursus, af-
 sumpto ju-
 gi & vin-
 culorum
 symbolo,
 fudxorū
 vicinarū-
 que gen-
 tium capti-
 vitatem
 predicat :
 unde sun-
 det, ut
 spontè Regi
 Chaldaeo

בְּרֵאשִׁית מַמְלַכַת יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
 יְהוּדָה הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר :
 2 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשֵׂה לְךָ מוֹסְרוֹת וּמִטּוֹת וּנְתַתֶּם
 3 עַל־צוּאָרְךָ : וְשַׁלַּחְתָּם אֶל־מֶלֶךְ אֲדוּם וְאֶל־מֶלֶךְ מִוָּאֵב
 וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ צֹר וְאֶל־מֶלֶךְ צִדּוֹן בְּיַד
 מְלָאכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלַם אֶל־צַדִּיקֵיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה :
 4 וְצִוִּית אֲתָם אֶל־אֲדֹנָיהֶם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־אֲדֹנֵיכֶם : אֲנִכִי עֲשִׂיתִי
 אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הָאֲדוּם וְאֶת־הַכְּתִי וְאֶת־עַל־פְּנֵי
 כח ב Eee 2 הארץ

א"כ

תֹּאמְרוּ בְּכַחַי הַגָּדוֹל וּבְזוּרְעֵי הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיחָהּ לְאִשְׁרָיִךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּעֵינַי וְעַתָּה אֲנִי נֹתֵתִי אֶתְכֶם כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה
 בְּיַד נְבוּכַדְנֶאֱצַר מֶלֶךְ בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה
 נֹתַתִּי לָוּ לְעַבְדּוֹ וְעַבְדּוּ אֹתוֹ כָּל־הַגּוֹיִם וְאֹת־בְּנֵי וְאֹת־
 בְּנֵי בְנֵי עַד בְּאֶעֱרַת אֲרָצוֹ וְגַם הוּא וְעַבְדּוֹ כֹּו גּוֹיִם רַבִּים
 וּמְלָכִים גְּדוֹלִים וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמְּמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבְדוּ
 אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְנֶאֱצַר מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֹת־אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן
 אֶת־צְוֹאוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל בַּחֲרֹב וּבְרַעַב וּבְדַבַּר אֶפְקָד
 עַל־הַגּוֹי הַהוּא נֹאס־יְהוֹה עַרְתְּמִי אֲרַגְסֵם בְּיָדוֹ וְאַתֶּם
 אֲל־תִּשְׁמָעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם וְאֶל־קְסָמֵיכֶם וְאֶל־חַלְמֹתֵיכֶם
 וְאֶל־עֲנִיכֶם וְאֶל־כַּשְׁפֵּיכֶם אֲשֶׁר־הֵם אֹמְרִים אֵלֵיכֶם
 לֵאמֹר לֹא־תַעֲבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי־שֶׁקֶר הֵם נְבִאִים
 לָכֵן לִמְעַן הִרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל אֲדַמְתְּכֶם וְהִדְחַתִּי
 אֶתְכֶם וְאַבְדַתֶּם וְהַגּוֹי אֲשֶׁר־יָבִיא אֶת־צְוֹאוֹ בְּעַל
 מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַבְדּוֹ וְהִנַּחְתִּיו עַל־אֲדַמְתּוֹ נֹאס־יְהוֹה
 וְעַבְדּוֹ יִשָּׁב בָּהּ וְאֶל־צְדָקָהּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי
 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמְרֵי הַבִּיאוּ אֶת־צְוֹאֵיכֶם כְּעַל
 מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַבְדּוֹ אֲתוֹ וְעִמּוֹ וְחָיו לִמָּוֶתוֹ אֲתֶרָה
 וְעִמָּךְ בַּחֲרֹב בְּרַעַב וּבְדַבַּר כַּאֲשֶׁר דִּבַּר יְהוֹה אֵל־הַגּוֹי
 אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל־תִּשְׁמָעוּ אֶל־דְּבָרֵי
 הַנְּבִאִים הָאֹמְרִים אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא־תַעֲבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ
 בָּבֶל כִּי־שֶׁקֶר הֵם נְבִאִים לָכֵן כִּי־לֹא־שַׁלַּחְתִּים נֹאס־יְהוֹה
 וְהֵם נְבִאִים בְּשֵׁמִי לְשֶׁקֶר לִמְעַן הִדְחִי אֶתְכֶם
 וְאַבְדַתֶּם אֹתֶם וְהַנְּבִיאִים הַנְּבִאִים לָכֵן וְאֶל־הַכֹּהֲנִים
 וְאֶל־בְּלִיַּעַם הַזֶּה דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוֹה אֵל־
 תִּשְׁמָעוּ אֶל־דְּבָרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנְּבִאִים לָכֵן לֵאמֹר הִנֵּה
 כָּל־בֵּית־יְהוּדָה מוֹשְׁבִים מִבְּבִלְיָה עַתָּה מֵהִרְרָה כִּי־
 שֶׁקֶר הֵמָּה נְבִאִים לָכֵן אֲל־תִּשְׁמָעוּ אֵלֵיהֶם עַבְדּוֹ

*sefe dedane
 nec prophe-
 tis, pacem
 & prospera
 promitten-
 tibus, fi-
 dem ha-
 beant.*

את

18 אֶת־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחִיוֹלָמָה תְּהִיָה הָעִיר הַזֹּאת חֲרָבָה וְאִם־
 נִבְּאִים הֵם וְאִם־יִשְׁדַּבֵּר יְהוָה אִתְּם יִפְגְּעוּנָא בִּירוּשָׁה
 צְבָאוֹת לְבַלְתִּיבְאוּ הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בְּבֵית־יְהוָה וּבֵית
 19 מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּבִלָּה׃ כִּי־כֹה־אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי־עַמּוּדַי וְעַל־הַמְּכֹנֹת וְעַל־יָתֵר
 כ הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בְּעִיר הַזֹּאת׃ אֲשֶׁר־לֹא־לָקַחְם
 נְבוּכַדְרֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּגִלוֹתוֹ אֶת־יְכוֹנִיָּה בֶן־יְהוֹיָקִים יְהוֹיָכִי
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלָּה וְאֶת־כָּל־חֲרֵי־יְהוּדָה
 21 וִירוּשָׁלַם׃ כִּי־כֹה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עַל־הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בֵּית־יְהוָה וּבֵית־מֶלֶךְ־
 22 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם׃ בְּבִלָּה יִבְאוּ וְשָׂמָה יִהְיוּ עַד יוֹם פְּקֻדֵי
 אִתְּם נְאֻם־יְהוָה וְהַעֲלִיתִם וְהִשְׁבַּתִּים אֶל־הַמְּקוֹם

כח הַזֶּה׃ וַיְהִי בַשָּׁנָה הַהִיא בְּרֵאשִׁית־מַמְלַכַת

Cap. xxviii
 Hananias,
 abrepto à
 cervicibus
 Jeremia
 jugo ac con-
 fracto, dum
 eludere va-
 ticinium
 conatur,
 eadem &
 tristiora
 enunciare
 Propheta
 jubetur,
 ipsique
 Hanania
 mortem de-
 nuntiat.

בַּשָּׁנָה קרי צְדָקְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּשָּׁנָה הַרְבִּיעִית בְּחֹדֶשׁ
 הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלַי חֲנַנְיָה בֶן־עֲזוּרָה הַנְּבִיא אֲשֶׁר מִגְּבֻעוֹן
 2 בְּבֵית־יְהוָה לְעֵינַי הַכְּהֵנִים וְכָל־הָעָם לָאָמַר׃ כֹּה־
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שְׁבֹרְתִי אֶת־
 3 עַל־מֶלֶךְ־בָּבֶל׃ בְּעוֹד־שְׁנָתַיִם יָמִים אֲנִי מָשִׁיב אֶל־
 הַמְּקוֹם הַזֶּה אֶת־כָּל־כְּלֵי־בֵית־יְהוָה אֲשֶׁר־לָקַח
 נְבוּכַדְרֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִן־הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיָּבִיֵאֵם
 4 בָּבֶל׃ וְאֶת־יְכוֹנִיָּה בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־
 גְּלוֹת־יְהוּדָה הַבָּאִים בְּבִלָּה אֲנִי מָשִׁיב אֶל־הַמְּקוֹם
 הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה כִּי אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל־מֶלֶךְ־בָּבֶל׃
 ה וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָה הַנְּבִיא אֶל־חֲנַנְיָה הַנְּבִיא לְעֵינַי הַכְּהֵנִים
 6 וּלְעֵינַי כָּל־הָעָם הָעַמּוּדַי בְּבֵית־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
 יְרֵמְיָה הַנְּבִיא אֲמֵן בְּן־יְעֹשֶׁה יְהוָה יִקַּם יְהוָה אֶת־
 דְּבָרָךְ אֲשֶׁר־נִבְּאָתָה לְהָשִׁיב כָּל־יְהוָה וְכָל־הַגּוֹלָה
 7 מִבָּבֶל אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה׃ אַךְ שָׁמַעְנָא הַדְּבָר הַזֶּה

כח E e e 3 אשך

אשר אנכי דבר באזניה ובאזני כל העם: הנביאים
 אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות
 רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה ולרעה
 ולדבר: הנביא אשר ינבא לשלום כבא דבר הנביא
 יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: ויקח חנניה
 הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא
 וישברהו: ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה
 אמר יהוה ככה אשבר את על י נבכדנאצר
 מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל הגוים
 וילך ירמיה הנביא לדרך:
 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי
 שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה
 הנביא לאמר: הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר
 יהוה מוטת עץ שברת ועשית תפתיהן מטות ברזל:
 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי
 על צואר י נבכדנאצר מלך בבל ועברו הוונם את חירת השרה נתת לו:
 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה
 לא שלחק יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על
 שקר: לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני
 האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל
 יהוה: וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש
 השביעי:

ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם
 אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל
 כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה:
 אחרי צאת יכניה המלך והנבירה והסריסים שרי
 יהודה וירושלם וההרש והמסגר מירושלם: ביד
 אלעשה

Cap. xxix.
 Per literas
 captivos in
 Chaldaea
 consolatur
 ac monet
 ne nimium
 festinat a
 liberatione.

ac vanis prophetarum promissis, spem suam corrumpi patiantur; atque falsis istis prophetis graviter comminatur.

אלעשה בן־שפן וגמריה בן־חלקיה אשר שלח צדקיה מלך־יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר : כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל ה' כל־הגולה אשר־הגלית מירושלם בבלה בניו בתיים ושבו ונטעו גנות ואכלו את־פרין : קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת־בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו : ודרשו את־שלוסה עיר אשר־הגלית אתכם שמרה והתפללו בעדה אל־יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום : כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל־ישׂאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל־חלמתיכם אשר אתם מחלמים : כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתי נאם יהוה : כי כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את־דברי הטוב להשיב אתכם אל־המקום הזה : כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה : וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם : ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל־לבבכם : ונמצאתי לכם נאם יהוה ושכתי את־שבי־תכם וקבצתי אתכם מכל־הגוים ומכל־המקומות אשר הרחתי אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם אל־המקום אשר־הגלית אתכם משם : כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבלה : כי כה אמר יהוה אל־המלך היושב אל־כסא־דוד ואל כל־העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה : כה אמר יהוה צבאות הנני משלחכם

שבו חכם קרי

אֶת־הַחֵרֶב אֶת־הָרֶעֱב וְאֶת־הַדָּבָר וְנָתַתִּי אוֹתָם
 כַּתְּיָנִים הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלֶנָה מִרְעַ: וּרְדַפְתִּי ¹⁸
 אַחֲרֵיהֶם בַּחֵרֶב בְּרֶעֱב וּבְדָבָר וְנָתַתִּים לְזֹעֵרָה לְכָל־^{לועוה קרי}
 מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ לֵאלֹהֵי שָׁמָיִם וְלִשְׂרָקָה וְלִחְרָפָה בְּכָל־
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִדְחַתִּים שָׁם: תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֵל־¹⁹
 דְּבָרִי נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר שַׁלַּחְתִּי אֵלֵיהֶם אֶת־עַבְדִּי
 הַנְּבִאִים הַשְּׂכֵסִים וְשַׁלַּחְתִּי וְלֹא־שָׁמְעַתֶּם נְאֻם־יְהוָה: וְאַתֶּם כֹּ
 שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־שַׁלַּחְתִּי מִירוּשָׁלַם
 בְּבָלָה: כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ²¹
 אֵל־אֲחָאֵב בֶּן־קוֹלִיָּה וְאֵל־צִדְקִיָּהוּ בֶן־מַעֲשִׂיָּה הַנְּבִאִים
 לְכֶם בְּשֵׁם יְשָׁרָה הַנְּבִאִים נָתַן אֶתְּכֶם כִּדְּבַר צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־
 בָּבֶל וְהִכֶּם לְעֵינֵיכֶם: וְלָקַח מֵהֶם קִלְלָה לְכָל־גְּלוּת ²²
 יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל לֵאמֹר יְשָׁמָךְ יְהוָה כִּצְדִקְיָהוּ וּכְאֲחָב
 אֲשֶׁר־קָלַם מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֵשׁ: יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ נְבִלָה ²³
 בְּיִשְׂרָאֵל וּבְנָאֲפוּ אֶת־נְשֵׁי רַעִיָּהֶם וַיְדַבְּרוּ דְבַר בְּשֵׁם־
 יְשָׁרָה אֲשֶׁר לֹא צְוִיתִים וְאֲנֹכִי הוֹיֵדְעוּ עַד נְאֻם־יְהוָה: הוֹיֵדְעֵק'
 וְאֵל־שָׁמְעִיָּהוּ הַנְּחַלְמִי תֹאמְרוּ לֵאמֹר: כֹּה־ ²⁴
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יַעַן אֲשֶׁר־אַתֶּה
 שַׁלַּחְתָּ בְּשִׁמְכָה סִפְרִים אֵל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּירוּשָׁלַם
 וְאֵל־צַפְנִיָּה בֶן־מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן וְאֵל־כָּל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר:
 יְהוָה נִתְּנָךְ כֹּהֵן תַּחַת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן לְהִיּוֹת פִּקְדֵים בֵּית ²⁶
 יְהוָה לְכָל־אִישׁ מִשְׁנַע וּמִתְנַבֵּא וְנָתַתִּיךָ אֵת־
 הַמַּהְפָּכֹת וְאֵל־הַצִּיּוֹן: וְעַתָּה לֵמָּה לֹא־נִעַרְתָּ בִּירְמִיָּהוּ ²⁷
 הַעֲנֵתִי הַמִּתְנַבֵּא לְכֶם: כִּי־עַל־כֵּן שַׁלַּח אֵלֵינוּ בְּבָל ²⁸
 לֵאמֹר אֲרַכְרָה הִיא בְּנוֹתֵינוּ וְשָׁבוּ וְנִשְׁעוּ גִּזְוֹת וְאָכְלוּ
 אֶת־פְּרִיָּהֶן: וַיִּקְרָא צַפְנִיָּה הַכֹּהֵן אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּאָזְנֵי ²⁹
 יְרִמְיָהוּ הַנְּבִיאִ: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵל־יְרִמְיָהוּ לֵ^ל
 לֵאמֹר: שַׁלַּח עַל־כָּל־הַגּוֹלָה לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵל־ ³¹
 שְׁמַעִיָּה

שמעיה הנחלמי' יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא
32 שלחתי ויבטח אתכם על שקר: לכן כה אמר יהוה
הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו
איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני
עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה:

Cap. XXX
Illustre va-
ricinium de
liberando
& redi-
mendo If-
raele.

2 א ל הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל
3 הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: כי הנה ימים
באים נאם יהוה ושבתתי את שבות עמי ישראל וירודה
אמר יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבתם
4 וירשוה: ואלה הדברים אשר דבר יהוה
ה אל ישראל ואל יהודה: כי כה אמר יהוה קול הרדה
6 שמענו פחד ואין שלום: שאלו נא וראו אם ילד זכר
מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו
7 כל פנים לירקון: הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו
8 ועת צרה היא ליעקב וממנרה ישע: והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך
9 ומוסרותיך אנתק ולא יעברו בו עוד זרים: ועברו
את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם:
י ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת
ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ
11 שבים ושב יעקב ושקטו שאנן ואין מחריד: כי אתך
אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל
הגוים אשר הפיצותיך שם אך אתך לא אעשה
כלה ויפרתך למשפט ונקמה לא אנקך:

12 כי כה אמר יהוה אנושל שבך נחלה
13 מכתך: אין דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך:
14 כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מפת אויב
הכיתך

הכיתוך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך :
 מה תזעק על שברך אנשי מכאבה על רב עונך טו
 עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך : לכן כל אכליך ¹⁶
 יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיד למשסה יחיד ^א
 וכל בזוץ אתן לבו : כי אעלה ארכה לך וממכותיך ¹⁷
 ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש
 אין לה : כה אמר יהוה הנני שב שבות ¹⁸
 אהלי יעקוב ומשכנותיו ארחם ונבנתה עיר על תלה ^{מלא ו}
 וארמון על משפטו ישב : ויצא מהם תורה וקול ¹⁹
 משחקים והרבתיים ולא ימעטו והכבדתיים ולא יצערנו :
 והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל ^כ
 לחציו : והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא ²¹
 והקרבתי ונגש אלי כי מיהוא זה ערב את לבו לגשת
 אלי נאם יהוה : והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם ²²
 לאלהים :

הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש ²³
 רשעים יחול : לא ישוב חרון אפי יהוה עד עשתו ועד ²⁴
 הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתכוננו בה :

בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל לא

משפחות ישראל והמה יהוה לי לעם : כה אמר ² הפטרה
 יהוה מצא חן במדבר עם שרדי חרב הלוך להרגיעו ^{ליום שני}
 ישראל : מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך ³
 על כן משכתיך חסד : עוד אבנה ונבנית בתולת ישראל ⁴
 עוד העדי תפידו יצאת כמחול משחקים : עוד תטעיה ^ה
 כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו : כיישיום קראו ⁶
 נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו :
 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו ⁷
 בראש הגנים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את ^{עמך}

Cap. xxxi.
 In eodem
 argumento
 Propheeta
 pergit. &
 porro ad
 ulteriora
 tempora
 progredi-
 tur, men-
 tione ex-
 pressa Novi
 Fœderis su-
 per Legem
 divinam
 facta,
 cuius bona
 & summa
 beneficia

commetto-
rat.
קמץ בסגולה

8 עמך את שארית ישראל: הנני מביא אותם מארץ צפון

וקבצתי מירכתי ארץ בם עור ופסח הרהו וילדת יחדו

9 קהל גדול ישובו הנה: בכבי כאו ובתחוננים אובלים

אליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כיר

י הייתי לישראל לאבואפרים בכרי הוא: שמעו

דבר יהודה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה

11 ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: כי פרה יהוה את

12 יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: ובאורננו במרום ציון

ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל

בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו

13 לדאבה עוד: אזתשמח בתולה במחול ובחרים וקנים

יחדו והפכתי אכלם לששון ונחמתים ושמחתים

14 מיגונם: והוית נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו

נאם יהוה:

15 כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים

בחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו:

16 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מרמעה

כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה וישבו מארץ אויב:

17 וישתקורו לאחריהך נאם יהוה וישבו בנים לגבולם:

18 שמוע שמעתי אפרים מתנודר יסרתני ואוסר כעגל לא

19 למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: כי אחרי

שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם

כ נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: הבן יקר לי אפרים

אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד

על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה:

21 הציבי לך צינים שמי לך הַזְמֵרוּרִים שְׁתֵי לֶבֶךְ

הלכח קרי למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל

22 עריך אלה: ערמתי תתחמקין הברת השוכבכה כי

ברא

ברא יהוה חרשה בארץ נקבה תסובב גבר :

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו 23

את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי ארץ

שבותם יברכה יהוה נורה צדק הר הקדש : וישבו בה 24

יהודה וכל עריו יחדו אפרים ונסעו בעדר : כי הרויתי כה

נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי : על זאת הקיצתי 26

וארא וישנתי ערבה לי : הנה ימים באים 27

נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה

זרע אדם וזרע פחמה : והיה כאשר שקדתי עליהם 28

לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאבד ולהרע בן אשקד

עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה : בימים ההם לא 29

יאמרו עוד אבות אכלו בסרו ושני בנים תקהינה : כי ל

אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הכסר תקהינה

שניו : הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית 31

ישראל ואת בית יהודה ברית חרשה : לא כברית אשר 32

כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ

מצרים אשר דימה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם

נאם יהוה : כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל 33

אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורת בקרבם

ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהוה לי ^{הח' בח' ק}

לעם : ולא ילמדו עוד איש את דעהו ואיש את אחיו 34

לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנסו ער ^{וג' אהר}

גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא ^{טוריק}

אזכר עוד : כה אמר יהוה נתן שמש לאור לה

יומם תקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו

יהוה צבאות שמו : אם ישו החקים האלה מלפני נאם 36

יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים :

כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו 37

מוסרי

מוסדי ארץ למטה גם אני אמאם בכל זרע ישראל
38 על כל אשר עשו נאם יהוה: הנה ימים

נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל עד
39 שער הפנה: ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת

מ גרב ונסב געתה: וכל העמק הפגרים והדשן
וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים

מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יחרס עוד
הדבר אשר היה

Cap. xxxii.
Obsessā
Hierosoly-
mā, Fere-
mias, in
carcere
conclusus,
jubetur à
Deo agrum
emere, ut
hoc pacto
Israēli cer-
tam spem
faciat libe-
rationis ex
captivitate
illā, quae
instabat.

לב

בשנה קרי

אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשירית לצדקיהו
מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה

2 לנבוכדראצר: ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים
וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית

3 מלך יהודה: אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר
מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את

4 העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: וצדקיהו מלך
יהודה לא ימלט מיד הכשדים כיהנתן ינתן ביד מלך

ה בבל ודבר פיו עם פיו ועינו את עינו תראינה: וככל
יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה

כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו:

6 7 ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר: הנה חננאל

בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר
8 בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות: ויבא אלי

חננאל בן דדי בדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר
אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ

בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך
9 ואדע כי דבר יהוה הוא: ואקנה את השדה מאת

חננאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף
י שבעה שקלים ועשרה הכסף: ואכתב בספר ואחתם

ואער

המשרח ביד
סיני

הב' בקמץ

11 ואעד ערים ואשקל הכסף במאזנים: ואקח את ספר
 המקנה את החתום המצורה והחקים ואת הגלוי:
 12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן
 מחסיה לעיני חנמאל די ולעיני הערים הכתבים
 בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר
 המטרה: ואצורה את ברוך לעיניהם לאמר:
 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את
 הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום
 ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו
 ימים רבים: כי כה אמר יהוה צבאות
 14 אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ
 הזאת: ואת פלל אל יהוה אחרי תתי
 15 את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר: אהה
 ארני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ
 בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל
 16 דבר: עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק
 בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות
 17 שמו: גדל העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות
 על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי
 מעלליו: אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד כ
 היום הזה ובישראל ובארם ותעשה לה שם כיום הזה:
 18 ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות
 ובמופתים וביר חזקה ובאזרוע נטייה ובמורא גדול:
 19 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם
 לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: ויבאו וירשו אתה
 20 ולא שמעו בקולך ובתרותך לא הלכו ארץ כל אשר
 21 צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל
 22 הרעה הזאת: הנה הסללות באו העיר ללכדה והער
 23 גתנה

ובחורתי קרי

נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב
 כח והרעכו והדבר ואשר דברת היה והנקה ראה : ואתה
 אמרת אלי אדוני יהוה קנה לך השדה בכסף והעיר
 26 ערים והעיר נתנה ביד הכשדים : ויהי דבר
 27 יהוה אל ירמיהו לאמר : הנה אני יהוה אלהי כל בשר
 28 הממני יפלא כל דבר : לכן כה אמר יהוה הנני נתן
 את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך
 29 בבל ולכדה : וכאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת
 והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים
 אשר קטרו על גנותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים
 30 לאחרים למען הכעיסני : כיהו בני ישראל ובני יהודה
 אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך
 31 מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה : כי על אפי
 ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו
 32 אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני : על כל דעת
 בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעיסני המה
 מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישיבי
 33 ירושלם : ויפנו אלי ערף ולא פניו ולמד אתם השכם
 34 ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר : וישימו שקוציהם
 לה בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו : ויבנו את במות
 הבעל אשר בניא בזהנם להעביר את בניהם ואת
 בנותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי
 35 לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה :
 36 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל
 העיר הזאת אשרי אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל
 37 בחרב וברעב ובדבר : הנני מקבצם מכל הארצות
 אשר הודחתים שם באפי ובחמתי ובסעף גדול
 38 והשבתיים אל המקום הזה והשבתיים לבטח : והיו לי
 לעם

לעם ואני אהיה להם לאלהים: ונתתי להם לב אחר 39
ודרך אחר ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם
אחריהם: וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מ
מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם
לבלתי סור מעלי: וששתי עליהם להטיב אותם 41
ונטעתיים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי:

כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם 42
הזה את כל הרעה הגדולה הזאת בן אנכי מביא
עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: ונקנה 43
השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא
מאין אדם ובהמה נתנה ביד הפשדים: שדות בכסף 44
יקנו וכתוב בספרי וחתום והעד עדים בארץ בנימן
ובסביבי ירושלים ובערי יהודה ובערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שכונתם נאם יהוה:

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עורנו לנ א

עצור בחצר המטרה לאמר: כה אמר יהוה עשה יהוה 2
יוצר אותה להכינה יהוה שמו: קרא אלי ואענה ואנידה 3
לך גדלות ובצרות לא ידעתם: כי כה 4

אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי 5
מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב:
באים להלחם את הפשדים ולמלאם ארת פגרי ה 6
הארם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרת פני

מהעיר הזאת על כל רעתם: הנני מעלה לה ארכה 6
ומרפא ורפאתם וגליתי להם עתרת שלום ואמת:
והשבתי את שכונת יהודה ואת שכונת ישראל ובנותים 7
כבראשונה: וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי 8
וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו יתי 9
בי: והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גווי

הארץ

Cap. xxxiii

Pergit Pro-
pheta pro-
mittere re-
ditum ex
captivita-
te: deinde
seriem se-
quentium
temporum
ordine pro-
sequitur. Et
de Messia
ejusque re-
gno agit.

הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה
אותם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום
אשר אנכי עשה לה: כה אמר יהוה
עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא
מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלם
11 הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים
הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו
מבאים תודרו בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ
12 כבראשנה אמר יהוה: כה אמר יהוה
צבאות עור יהיה במקום הזה החרב מאין אדם ועור
13 בהמה ובכל עריו נזה רעים מרבים צאן: בערי ההר
בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה
14 אמר יהוה: הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
15 ישראל ועל בית יהודה: בימים ההם ובעת ההיא
אצמיח לדור צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ:
16 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה
17 אשר יקרא לה יהוה צדקנו: כי כה אמר
יהוה לא יכרת לדור איש יושב על כסא בית ישראל:
18 ולכהנים הלויים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה
ומקטיר מנחה ועשה ובה כל הימים:
19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור: כה אמר יהוה אם
תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלי לה ולבלתי היות
20 ומסוללה בעתם: גם בריתי תפר את דוד עבדי
מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים
21 משרתי: אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול
כט א F F F הים

הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלויים משרתי אתי :

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר : הלוא ראית מה 13 24
העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה
בהם ומאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם :
כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה כה

חקות שמים וארץ לא שמת : גם זרע יעקוב ורוד עבדי 26
אמאם מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק
ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתיים :

אשיב קרו

הדבה אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לג

ונבוכדנאצר מלך בבל יוכל חילו וכל ממלכות ארץ
ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל

כל עריה לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך 2
ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר

יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה

באש : ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ויבדו 3

תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את

פיך ידבר ובבל תבוא : אך שמע דבר יהוה צדקיהו 4

מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב :

בשלוש תמות ובמשרפות אבותיך המלכים הראשנים ה

אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי ארון יספרו לך כי

דבר אני דברתי נאם יהוה : וידבר ירמיהו 6

הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה

בירושלם : וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל 7

כל ערי יהודה הנותרות אל לביש ואל עזקה כי הנרה

נשארו בערי יהודה ערי מבצר :

אשר הירה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך

צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם

דרוד

Cap xxxiv.
Zedechia
populoque
perfidiam
ac peccata
gravissima
objicit, que
Terra at-
que Urbis
excidio
vindictam
iri pra-
dicit.

8 דפטר
משפטים

9 דרור: לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי
 והעבריה חפשים לבלתי עבד כם ביהודי אחיו איש
 י ושמעו כל השרים וכל העם אשר באו בבית לשלח
 איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד
 11 כם עוד וישמעו וישלחו: וישבו אחרי כן וישבו את
 העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים וכבישום
 12 לעבדים ולשפחות: ויהי דבר יהוה אל
 13 ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל
 אנכי ברתי ברית את אבותיכם ביום הוצאתי אותם
 14 מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: מקץ שבע שנים
 תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך
 שש שנים ושלחתו חפשי מעמד ולא שמעו אבותיכם
 16 ואלו ולא הטו את אונם: ותשבו אתם היום ותעשו
 את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית
 16 לפני בבית אשר נקרא שמי עליו: ותשבו ותחללו
 את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו
 אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות
 17 לכם לעבדים ולשפחות: לכן כה אמר
 יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו
 ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב
 אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל
 18 ממלכות הארץ: ונתתי את האנשים העבדים את
 ברית אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו
 19 לפני העגל אשר כרתו לשנים ועבדו בין בתריו: שרי
 יהודה ושרי ירושלם הסרסים ותכהנים וכל עם הארץ
 ב העבדים בין בתרי העגל: ונתתי אותם ביד איביהם
 וביד מבקשי נפשם והיתרו גבלתם למאמר לעוף
 21 השמים ולבהמת הארץ: ואת צדקיהו מלך יהודה

ויכבשום קרי
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל

לזועה קרי

וְאֵת־שְׂרֵי אֶתְנָן בְּיַד אֲבִיהֶם וּבְיַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד
חֵיל מֶלֶךְ כְּבֹל הָעֲלִים מֵעֲלֵיכֶם : הַנְּנִי מִצֹּרָה נְאֻם־יְהוָה
יְהוּה וְהַשְׁבַּתִּים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחַמוּ עֲלֶיהָ וְלָכְרוּהָ
וְשָׂרְפָהּ בְּאֵשׁ וְאֶת־עַרְי יְהוּדָה אֶתְנָן שְׂמִמָּה מֵאִין

לְהַדְבֵּר אֲשֶׁר־הָיָה אֵלֶיךָ יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת לְהַדְבֵּר

Cap. xxxv.
Rechabitarum exemplo adhortatur populum ad servanda mandata Dei, & inobedientibus captivitatem & excidium praedicit.

יְהוָה בְּיַמֵּי הַיּוֹקִים בֶּן־אֲשֵׁיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר :

הַלֹּךְ אֶל־בֵּית הַרְכָּבִים וּדְבַרְתָּ אוֹתָם וְהִבְאוֹתֶם בַּיִת

יְהוּה אֶל־אֶחָת הַלְּשׁוֹת וְהַשְׁקִית אוֹתָם יַיִן : וְאָקַח

אֶת־אֲזִנֵּיהֶם בֶּן־יְרֵמְיָהוּ בֶּן־חֲבִצְנִיָּה וְאֶת־אֲחִיו וְאֶת־כָּל־

בָּנָיו וְאֶת־כָּל־בֵּית הַרְכָּבִים : וְאָבֵא אוֹתָם בַּיִת יְהוּה אֶל־

לְשַׁבֵּת בְּנֵי חֲנָן בֶּן־גְּדַלְיָהוּ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־אָצַל

לְשַׁבֵּת חֲשָׁרִים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְלִשְׁכַּת מַעֲשִׂיהוּ בֶּן־שָׁלֹם

פחה
בס פ

שָׁמַר הַסֵּף : וְאֶתְנָן לְפָנָי בְּיַד הַרְכָּבִים גְּבַעִים הַ

מְלֵאִים יַיִן וְכִסּוֹת וְאָמַר אֲלֵיהֶם שְׁתוּ יַיִן : וַיֹּאמְרוּ לֹא

נִשְׁתַּהֲיִין כִּי־נִזְדַּבְּכָם בְּדָרְכֵי אֲבִינוּ צֹוּה עֲלֵינוּ לֵאמֹר לֹא

תִּשְׁתוּ יַיִן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם עַד־עוֹלָם : וּבֵית לֹא־תִבְנוּ

חֹרֵעַ לֹא־תִזְרְעוּ וְכֹרֶם לֹא־תִטְעוּ וְלֹא־יִהְיֶה לָכֶם כִּי־

בְּאֵהָלִים תִּשְׁבוּ כֹל־יִמֵּיכֶם לְמַעַן תַּחֲיוּ יָמִים רַבִּים עַל־

פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אֵתְמַנְרִים שֵׁם : וְנִשְׁמַע בְּקוֹל־

יְהוָה בְּדָרְכֵי אֲבֵינוּ לְכָל־אֲשֶׁר צִוּנוּ לְכַלְתֵּי שְׁתוֹרֵת

יַיִן כָּל־יְמֵינוּ אֲנַחְנוּ נִשְׁיֵנוּ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ : וּלְכַלְתֵּי בְנוֹת

בָּתִּים לְשַׁבְּתוֹנוֹ וְכֹרֶם וְשָׂרָה וְזָרַע לֹא־יִהְיֶה לָנוּ : וַיִּשְׁב

בְּאֵהָלִים וְנִשְׁמַע וְנַעַשׂ כְּכֹל־אֲשֶׁר צִוּנוּ וַיִּזְדַּבְּכָם אֲבִינוּ :

וַיְהִי בְעֵלוֹת נְכוּפְרָד אֲצֵר מֶלֶךְ־כְּבֹל אֶל־הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר

בָּאוּ וְנִבּוֹא יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי חֵיל הַפְּשָׁדִים וּמִפְּנֵי חֵיל אָרֶם

וַיִּשְׁב בְּיְרוּשָׁלַם : וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־

יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר : כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל

הֲלֹךְ וְאָמַרְתָּ לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הֲלוֹא תִקְחוּ

מוסר

14 מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה : חוקם את דברי
 יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לכלתי שתורת יין
 ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם
 ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי :
 15 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלחי
 לאמר שבו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם
 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדו שבו אל
 האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא השיתם את
 16 אזנכם ולא שמעתם אלי : כי הקימו בני יהונדב בן רכב
 את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי :
 17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני
 מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל
 הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא
 18 שמעו ואקרא להם ולא ענו : ולבית הרכבים אמר
 ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר
 שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל
 19 מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם : לכן כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליהונדב בן
 רכב עמר לפני כל הימים :

א לן ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 2 היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר : קח לך
 מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר
 דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
 3 מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה : אולי
 ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב
 לעשות להם למען ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי
 4 לעונם ולחטאתם : ויקרא ירמיהו את ברוך
 בן נריה ויכתב ברוך מפיי ירמיהו את כל דברי יהוה
 אשר

Cap. xxxvi.
 Jeremia
 sermones, à
 Barucho
 scripto com-
 prehensi,
 universo
 populo.
 deinde &
 Regi pre-
 leguntur.
 qui librum
 exurit.
 Scribitur
 deinde
 alius, if.

5 אשר דבר אליו על מגלת ספר : ויצוה ירמיהו את ה
 ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה :
 6 ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את
 דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני
 7 כל יהודה הפאים מעריהם תקראם: אולי תפל תחנתם
 לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף
 8 והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה : ויעש ברוך
 כן נראה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר
 דברי יהוה בית יהוה :
 9 ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 בחד שהתשעי קראו צום לפני יהוה כל העם
 בירושלם וכל העם הפאים מערי יהודה בירושלם :
 10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה
 בלשכת גמריהו בן שפן הספר כחצר העליון פתח
 11 שער בית יהוה החדש באזני כל העם : וישמע מכיהו
 בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר :
 12 וירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל
 השרים וישיבים אלי שמע הספר ודליהו בן שמעיהו
 ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן
 13 חנניהו ומל השרים : ויגד להם מיכהו את כל
 הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם :
 14 וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן
 שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה
 באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את
 המגלה בידו ויבא אליהם: ויאמרו אליו שב נא וקראנה
 15 באזנינו ויקרא ברוך באזניהם : ויהי כשמעם את כל
 הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד
 17 נגיד למלך את כל הדברים האלה : ואת ברוך שאלו
 לאמר

que in Ra-
 gem &
 progeniem
 ejus adhuc
 terribilior.

107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

לאמר הגדנני לנו איך כתבת את כל הדברים
 18 האלה מפיו: ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את
 כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו:
 19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר
 כ אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: ויבאו אל
 המלך הצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע
 21 הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: וישלח
 המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת
 אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל
 22 השרים העמדים מעל המלך: והמלך ישב בית
 החורף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבערת:
 23 ויהי כקרא יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה
 בתער הספר והשליך אל האש אשר אל האח עד
 24 תם כל המגלה על האש אשר על האח: ולא פחרו
 ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים
 כה את כל הדברים האלה: וגם אלנתן ודליהו וגמריהו
 הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע
 26 אליהם: ויצוה המלך את ירמיהו בן המלך ואת
 שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את
 ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה:
 27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך
 את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפיו ירמיהו
 28 לאמר: שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את
 כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה
 29 אשר שרף יהויקים מלך יהודה: ועל יהויקים מלך
 יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה
 הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר באיבוא מלך
 בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם
 כ ט ד 4 F F F ובהמה

ובהמה: לכן כה אמר יהוה על יהויקים ל

מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו

תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה: ופקדתי ³¹

עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם

ועל יושבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה

אשר דברתי אליהם ולא שמעו: וירמיהו ³²

לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברנה בן נריהו הספר

ויכתב עליה מפני ירמיהו את כל דברי הספר אשר

שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם

דברים רבים בהמה: ומלך מלך צדקיהו ^א לן

בן יאשיהו תחת פניהו בן יהויקים אשר המליך

נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה: ולא שמעו הוא ²

ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו

הנביא: וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ³

ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא

לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: וירמיהו ⁴

בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הפליא: וחיל ^{הכלות קרי}

פרעה יצא מצרים ושמעו הכשדים הצרים על

ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם:

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: כה אמר ⁵

יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח

אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה

שב לארצו מצרים: ושבו הכשדים ונלחמו על העיר ⁸

הזאת ולכדה ושרפה באש: כה אמר יהוה אל ⁹

תשאון נפשותיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי

לא ילכו: כי אם הביתם כל חיל כשדים הנלחמים

אתכם ונשארו בם אנשים מרקרים איש באחלו יקומו

ושרפו את העיר הזאת באש: והיה בהעלות חיל ¹¹

הכשדים

Cap. xxxvi.
Zedekias
mittit ad
Jeremiam,
ut pro se et
totaque
Urbe Deum
deprecetur.
Respondet
Propheta
prorsus fi-
xum Deo
esse Urbem
excindere.
rursusque
per calu-
mnam ac-
cusatus, in
carcerem
detruditur,
sed occulto
favore Re-
gis quoti-
dianam an-
nonam im-
petrat.

לחם ימים

12 הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה : ויצא
 ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בפתוך
 13 העם : ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדתו ושמו
 יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא
 14 לאמר אל הכשדים אתה נפל : ויאמר ירמיהו שקר
 אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראיה
 15 בירמיהו ויבארו אל השרים : ויקצפו השרים על
 ירמיהו והכו ארזו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן
 16 הספר כי אתו עשו לבית הכלא : כי בא ירמיהו אל
 בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים :
 17 וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו
 בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש
 18 ויאמר ביד מלך בבל תנתן : ויאמר ירמיהו אל המלך
 צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם
 19 אותי אל בית הכלא : ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם ויהי קרי
 לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת :
 בועתה שמענא ארני המלך תפל נא תחנתי לפניך
 20 ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם : ויצוה
 המלך צדקיהו ויפקדו ארז ירמיהו בחצר המטרה
 ונרתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל

לח
 הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה : וישמע
 שפטיה בן מתן וגרליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו
 ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר
 2 אל כל העם לאמר : פה אמר יהוה הישב בעיר הזאת
 נמיה קרי ימות בהרב ברעב ובדבר והיציא אל הכשדים יחיה
 3 והיתה לו נפשו לשלוחי : כה אמר יהוה
 הנרתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה :
 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האישה הזו
 כי

Cap. xxxvii :
 Per calu-
 mias pro-
 cerum gra-
 viori in cu-
 stodia ha-
 betur, in
 carcerem
 caenosum
 conjectus :
 unde ope
 Ebed-mele-
 chi, con-
 vente Re-
 ge, libera-

כִּי עַל־כֵּן הוּא מֵרַפָּא אֶת־יְדֵי אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה
 הַנְּשָׂאִים בְּעִיר הַזֹּאת וְאֵת יְדֵי כָל הָעָם לְרַבֵּר אֲלֵיהֶם
 כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה כִּי הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְנוּ דֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם לָעַם
 הַזֶּה כִּי אִם לְרָעָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ הִנֵּה הוּא הֵאֱחָזֵה
 בְּדַכְּכֶם כִּי אֵין הַמֶּלֶךְ יוֹכֵל אֶתְכֶם דַּבֵּר׃ וַיִּקְחוּ אֶת־⁶
 יֶרְמְיָהוּ וְשָׁלוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר מִלְּכִיָּהוּ בֶן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
 בְּחֶצֶר הַמַּטְרָה וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־יֶרְמְיָהוּ בְּחַבְלִים וּבְבוֹר
 אֵין מַיִם כִּי אִם טִיט וַיִּטְבַּע יֶרְמְיָהוּ בְּטִיט׃ וַיִּשְׁמַע עֶבֶד־⁷
 הַמֶּלֶךְ הַכּוּשִׁי אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית הַמֶּלֶךְ כִּי־נָתַן אֶת־
 יֶרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר בְּנִימָן׃ וַיֵּצֵא עֶבֶד־⁸
 הַמֶּלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר׃ אֲדֹנָי ⁹
 הַמֶּלֶךְ הִרְעוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ
 לִירְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶת־אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ אֶל־הַבּוֹר וַיֹּמַר
 תַּחֲתוֹ מִפְּנֵי הָרַעֵב כִּי אֵין הַלֶּחֶם עוֹד בְּעִיר׃ וַיֵּצֵא ¹⁰
 הַמֶּלֶךְ אֶת עֶבֶד־הַמֶּלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר קַח בִּידְךָ מִזֶּה
 שְׁלִשִׁים אָנָשִׁים וְהַעֲלִית אֶת־יֶרְמְיָהוּ הַנְּבִיא מִן־הַבּוֹר
 בְּטָרַם יָמוֹת׃ וַיִּקְחֵהוּ עֶבֶד־הַמֶּלֶךְ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וַיֵּבֵא אֶת־¹¹
 הַמֶּלֶךְ אֶל־תַּחַת הָאוֹצַר וַיִּקַּח מִשָּׁם בָּלוֹי הַסַּחְבוֹת וּבָלוֹי ¹²
 מִלְּחִים וַיִּשְׁלַח אֶת־יֶרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר בְּחַבְלִים׃ וַיֹּאמֶר
 עֶבֶד־הַמֶּלֶךְ הַכּוּשִׁי אֶל־יֶרְמְיָהוּ שִׂים נָא בְּלוֹאֵי הַסַּחְבוֹת
 וְהַמְּלָחִים תַּחַת אֲצִילוֹת יְדֶיךָ מִתַּחַת לְחַבְלִים וַיַּעַשׂ¹³
 יֶרְמְיָהוּ כֵּן׃ וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יֶרְמְיָהוּ בְּחַבְלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ מִן־
 הַבּוֹר וַיֵּשֶׁב יֶרְמְיָהוּ בְּחֶצֶר הַמַּטְרָה׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ ¹⁴
 צְדָקְיָהוּ וַיִּקַּח אֶת־יֶרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל־יְהוֹאָכָז מֶלֶךְ־בָּבֶל
 אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוֹנָדָּן וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יֶרְמְיָהוּ שְׂאֵל אֲנִי אֶתְּךָ
 דָּבָר אֶל־תַּכְחַד מִמֶּנִּי דַבֵּר׃ וַיֹּאמֶר יֶרְמְיָהוּ אֶל־צְדָקְיָהוּ ¹⁵
 כִּי אֲנִי לֹךְ הַלּוֹא הֵמֶת תְּמִיתָנִי וְכִי אֵעֲצֶךָ לֹא־תִשְׁמַע
 אֵלַי׃ וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ אֶת־יֶרְמְיָהוּ בַּפֶּתֶר לֵאמֹר חֵיד ¹⁶

tur: tur-
 fuque mo-
 net, urget.
 instat dedi-
 tionem fa-
 ciendam.
 nullam
 aliam salu-
 tis spem esse
 reliquam.

סחכות קרי

יהוה

יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך כתיב ולא קרי
 ואם אתוך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את
 17 נפשך: ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר
 יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל-
 שרי מלך בבל וחיתרו נפשך והעיר הזאת לא תשרף
 18 באש וחיתה אתה וביתך: ואם לא תצא אל שרי מלך
 בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש
 19 ואתה לא תמלט מידם: ויאמר המלך
 צדקיהו אל ירמיהו אני ראג את היהודים אשר נפלו
 אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי:
 כ ויאמר ירמיהו לא יתנו שמענא בקול יהוה
 21 לאשר אני דבר אליך ויטב לך ותחין נפשך: ואם מאן
 22 אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: והנה כל
 הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל-
 שרי מלך בבל והנה אמרת הסיתוך ויכלו לך אנשי
 23 שלמך הטבעו בכך רגלך נסגו אחור: ואת כל נשיך ^{חסר}
 ואת בנך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט
 מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת
 24 תשרף באש: ויאמר צדקיהו אל ירמיהו
 כה איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות: וכי ישמעו
 השרים כי דברתי אתך וכאו אליך ואמרו אליך הגידה
 נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחר ממנו ולא
 26 נמיתך ומה דבר אליך המלך: ואמרת אליהם מפיל
 אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בירת יהונתן
 27 למות שם: ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו
 אותו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך
 28 ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר: וישב ירמיהו ובחצר
 המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם

פיסקא באמצע פסוק והיה

לט

והיה כאשר נלכדה ירושלים : בשנה התשעית ל
 לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי באבוכדראצר
 מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה : בעשתי
 עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש
 ובאו כל שרי מלך בבל
 והבקעה העיר : וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמנר נבו שרסכים
 רב סרים נרגל שראצר רב מג וכל שארית שרי
 מלך בבל : והיה כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה
 וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך
 גן המלך בשער בין החמטים ויצא דרך הערבה :
 וירדפו חיל פשדים אחריהם וישגו את צדקיהו ה
 בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדנאצר
 מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים :
 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת
 כל חרי יהודה שחט מלך בבל : ואת עיני צדקיהו עור
 ואסדהו בנחשתים לביא אתו כבלה ואת בית המלך
 ואת בית העם שרפו הפשדים באש ואת חומת
 ירושלים נתצו : ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת
 הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
 הגלה נבזראדן רב טבחים בבל : ומן העם הדלים
 אשר אין להם מאומה השאיר נבזראדן רב טבחים
 בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא : ויצו
 נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו בור נבזראדן רב
 טבחים לאמר : קחנו ועיניך שים עליו וארל תעש לו
 מאומה רעפי אם כאשר דבר אליך כן עשה עמו :
 וישלח נבזראדן רב טבחים ונבו שזבו רב סרים ונרגל
 שראצר רב מג וכל רבי מלך בבל : וישלחו ויקחו את
 ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גרליהו בן
 אחיקם

Cap. xxxix.
 Expugna-
 tur tandem
 Urbs à
 Chaldeis.
 De acerbo
 casu Zede-
 chia Regis,
 deque fato
 Jeremia
 & Ebed-
 melechi,
 qui beni-
 gnus ha-
 bentur.

כחיב ול קרי

ויש דנושה גון ועירא

אחיקם

אחיקם בן שפן להוציאהו אל הבית וישב בתוך העם :
 15 ואל ירמיהו היה דבר יהוה כהיתו עצור בחצר
 16 המטרה לאמר : הלוך ואמרת לעבד מלך הכוש
 17 לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי
 את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והי
 17 לפניך ביום ההוא : והצלתיך כיום ההוא נאם יהוה
 18 ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם : כי
 מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל

מ א כִּי בַטַחַת בִּי נֹאם יְהוָה : הַדְבַר אֲשֶׁר הָיָה
 אֵל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרַי שְׁלַח אֹתוֹ נְבוּזַרְאֲדָן רַב
 טַבָּחִים מִן הַרְמֵז בַּקַּחְתוּ אֹתוֹ וְהוּא אֲסוּר בְּאֲזֻקִים
 בַּתּוֹךְ כָּל גְּלוּת יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה הַמְּגֻלִים כְּבֹלָה : וַיִּקַּח
 הַבִּטְבָּחִים לִירְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵיךָ דַּבֵּר אֶת
 3 הַרְעָה הַזֹּאת אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה : וַיֵּבֵאוּ עֵשׂוּ יְהוָה כַּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר כִּי חֲשַׁאתֶם לַיהוָה וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לְכֶם
 4 דְבַר הַזֶּה וְעַתָּה הִנֵּה פִתַחְתִּיךָ הַיּוֹם מִן הָאֲזֻקִים אֲשֶׁר
 עָלֶיךָ אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אִתִּי בְּכָל בָּאוֹשִׁים אֶת
 עֵינֵי עֲלֶיךָ וְאִם רָע בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אִתִּי בְּכָל חָדָל רֹאֵה
 כָּל הָאָרֶץ לִפְנֶיךָ אֵל טוֹב וְאֵל הַיֹּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת
 ה שָׁמָּה לָךְ : וְעוֹדְנֹו לֹא יָשׁוּב וְשָׁכַח אֶל גְּדַלְיָה בֶן
 אַחִיקָם בֶּן שַׁפָּן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ בָּבֶל בְּעַרְיָה וְהוֹדִיר
 וַיֵּשֶׁב אֹתוֹ בַּתּוֹךְ הָעָם אוֹ אֵל כָּל הַיֹּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת
 לָךְ וַיִּתֵּן לוֹ רַב טַבָּחִים אֶרְחָה וּמִשָּׁאֵר וַיִּשְׁלַחְהוּ :
 6 וַיֵּבֵא יִרְמְיָהוּ אֶל גְּדַלְיָה בֶן אַחִיקָם הַמְּצַפֵּתָהוּ וַיֵּשֶׁב אֹתוֹ
 בַּתּוֹךְ הָעָם הַנְּשֹׂאִים בָּאָרֶץ :
 7 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל שְׂרֵי הַחֲלִים אֲשֶׁר בְּשַׂדֵּה הַמָּה וְאֲנָשִׁיהֶם
 כִּי הִפְקִיד מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת גְּדַלְיָהוּ בֶן אַחִיקָם בָּאָרֶץ וְכִי
 הִפְקִיד אֹתוֹ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטַף וּמְדַלְתֵי הָאָרֶץ מֵאֲשֶׁר
 לֹא

Cap. XL.
 Jeremias,
 accepta à
 Chaldaeo-
 rum prefe-
 cto potesta-
 te quo vel-
 let com-
 meandi,
 cum reli-
 quis Ju-
 daorum in
 patria ma-
 nere sta-
 tuit; qui-
 bus Gedal-
 ja prefici-
 tur, cui
 insidia
 struuntur.

לאהגלו בכלה: ויבאו אל גדליה המצפתה וישמעאל

בן נתניהו ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחומת

וכני עופי הנטפתי ויוניהו בן המעכתי המה ע"ס קרי

ואנשיהם: וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן

ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשרים שבו

בארץ ועבדו את מלך בכל ויטב לכם: ואני הנני יושב

במצפה לעמד לפני הכשרים אשר יבאו אלנו ואתם

אספון וקין ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר

תפשתם: וגם כל היהודים אשר במואב וכבני עמון

וכארום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך

בכל שארית יהודה וכי תפקיד עליהם את גדליהו

בן אחיקם בן שפן: וישבו כל היהודים מכל

המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה

אל גדליהו המצפתה ויאספון ויקין הרבה מאד:

ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל

גדליהו המצפתה: ויאמרו אליו הודע תרע כי בעלים

מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניהו להכתך

נפש ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם: ויוחנן בן

קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא

ואכה את ישמעאל בן נתניהו ואיש לא ידע למה יכבה

נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית

יהודה: ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח

אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל

ישמעאל: ויהי בחדש השביעי בא

ישמעאל בן נתניהו בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי

המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם

המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: ויקם

ישמעאל בן נתניהו ועשרת האנשים אשר היו אתו

ויכו

Cap. XLII.
Ismaël, oc-
ciso per in-
sidias Ge-
daljâ, mul-
tiisque aliis,
reliquam
urbam
captivavit

trahit in Ammonitidem: sed ejus consatus impedit Johanan filius Careab.

וַיָּבֹאוּ אֶתְגְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שַׁפָּן בַּחֲרֹב וַיָּמָת אֹתוֹ
 3 אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ בָּבֶל בְּאֶרֶץ: וְאֵת כָּל־הַיְהוּדִים
 אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ אֶתְגְּדַלְיָהוּ בַּמִּצְפָּה וְאֵת הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר
 4 נִמְצְאוּ־שָׁם אֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הִכָּה יִשְׁמַעְאֵל: וַיְהִי
 ה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי לְהַמִּית אֶת־גְּדַלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא־דָע: וַיָּבֹאוּ
 אֲנָשִׁים מִשְׁכֶּם מִשְׁלוֹ וּמִשְׁמֶרֶן שְׂמָנִים אִישׁ מִגְּלַח־זָקָן
 וְקִרְעֵי בָגָדִים וּמִתְגַּדְּדִים וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה בִּידָם לְהַבִּיאַ
 6 בֵּית־יְהוָה: וַיֵּצֵא יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה לִקְרֹאתָם מִן־
 הַמִּצְפָּה הַלֵּךְ הַלֵּךְ וּבָכָה וַיְהִי כַּפְגֵּשׁ אֲרָם וַיֹּאמֶר
 7 אֵלֵיהֶם בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם: וַיְהִי כַּבֹּאֵם אֶל־
 תוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֶם יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה אֶל־תוֹךְ הַכּוֹר
 8 הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ: וְעִשְׂרֵה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם
 וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִשְׁמַעְאֵל אַל־תִּמְתְּנוּ כִּי־יִשְׁלַנוּ מִטְּמֵנִים
 בְּשַׂר הַחַיִּים וּשְׂעָרִים וּשְׂמֵן וּדְבֶשׂ וַיְחַדֵּל וְלֹא־הִמִּיתָם
 9 בְּתוֹךְ אַחֵיהֶם: וְהַכּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמַעְאֵל אֶת־
 כָּל־פְּגַרֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה בְּיַד־גְּדַלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר
 עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֲסָא מִפְּנֵי בַעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ מִלֹּא
 י יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָהוּ חֲלָלִים: וַיִּשְׁבּוּ יִשְׁמַעְאֵל אֶת־כָּל־
 שְׂאֵרֵית הָעַם אֲשֶׁר בַּמִּצְפָּה אֶת־בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־
 הָעַם הַנְּשָׂאִרִים בַּמִּצְפָּה אֲשֶׁר הִפְקִיד נְכוֹר־אֲדָן רֶבֶב
 טַבָּחִים אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם וַיִּשְׁבְּם יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־
 11 נְתַנְיָהוּ וַיִּלְךְ לַעֲבֹד אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן: וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קֶרַח
 וְכָל־שְׂרֵי־הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת־כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה
 12 יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה: וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ
 לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ אֶל־מַיִם
 13 רַבִּים אֲשֶׁר כּוֹבְעוֹן: וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ
 יִשְׁמַעְאֵל אֶת־יוֹחָנָן בֶּן־קֶרַח וְאֵת כָּל־שְׂרֵי־הַחֲיָלִים
 14 אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ: וַיִּסְבּוּ כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־שָׁבָה
 יִשְׁמַעְאֵל

15 יִשְׁמַעְאֵל מִן־הַמְצַפָּה וַיִּשְׁבוּ וַיֵּלְכוּ אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קֶרֶחַ :
 וַיִּשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה נְמַלֵּט בְּשִׁמְנֵה אַנְשִׁים מִפְּנֵי יוֹחָנָן טו
 וַיֵּלֶךְ אֶל־בְּנֵי עַמּוּן : וַיִּקַּח יוֹחָנָן בֶּן־קֶרֶחַ וְכָל־שְׂרֵי הַחִלִּים
 אֲשֶׁר־אֵתוּ אֵת כָּל־שְׂאֵרֵי־הָעָם אֲשֶׁר הֵשִׁיב מֵאֵת 16
 יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה מִן־הַמְצַפָּה אַחֵר הִכָּה אֶת־גִּדְלִיָּה
 בֶּן־אֲחִיקֶם גְּבֵרִים אַנְשֵׁי־הַמֶּלְחָמָה וְנָשִׁים וְטַף וְסֹרְסִים
 אֲשֶׁר הֵשִׁיב מִנְּבַעוֹן : וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׁבוּ בְּגֵרֹת כְּמוֹהֶם אֲשֶׁר 17
 אָצַל בֵּית־לַחֵם לִלְכֹת לְכוּא מִצְרַיִם : מִפְּנֵי־הַכְּשָׁדִים כִּי 18
 יֵרְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־הִכָּה יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה אֶת־גִּדְלִיָּהוּ
 בֶּן־אֲחִיקֶם אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ בָּבֶל בְּאַרְצָן :

וַיֵּשְׁבוּ כָּל־שְׂרֵי־הַחִלִּים וַיִּוְחָנָן בֶּן־קֶרֶחַ וַיִּזְנִיָּה מֵב

Cap. XLII.
 Occiso Gedalia veritate
 Fudeorum primores,
 ne mox Chaldaei
 accurrerent necem illius ulturi,
 consulunt Jeremiam quid agendum: ille respondet manendum in fudea.
 & paren- dum Chal- daeis, ita ipsos salvos fore.

2 בֶּן־הוֹשַׁעְיָה וְכָל־הָעָם מִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל : וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּי־
 יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא תְּפַלְנָא תַּחְנַתְנוּ לִפְנֵיךָ וְהַתְּפַלֵּל בְּעַדְנוּ
 אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֶיךָ כְּעַד כָּל־הַשְּׂאֵרִית הַזֹּאת כִּי־נִשְׂאָרְנוּ
 מֵעַט מִהֶרְבֵּה כְּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ רָאוּ אֶת־אֲתָנוּ : וַיַּגִּדְנוּ יְהוָה 3
 אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַדְּרָךְ אֲשֶׁר נִלְקַחְכָּה וְאֵת־הַדְּבָר אֲשֶׁר
 נַעֲשִׂיתָ : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא שְׁמַעְתִּי הִנְנִי 4
 מִתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּדַבְרֵיכֶם וְהָיָה כָּל־הַדְּבָר
 אֲשֶׁר־עָנָה יְהוָה אֲתָכֶם אֲנִי לַעֲמֹנֵעַ מִכֶּם
 דָּבָר : וְהָמָּה אָמְרוּ אֵל־יִרְמְיָהוּ יְהוָה כִּנּוּ לַעַד אֲמַת־הַ 5
 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶת־כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 אֵלֵינוּ כִּי־נַעֲשִׂיתָ : אִם־טוֹב וְאִם־רַע בְּקוֹלֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ 6
 אֲשֶׁר אָנּוּ שְׁלַחִים אֲתָךְ אֵלָיו נִשְׁמַע לְמַעַן אֲשֶׁר יִטַּב אֲנַחְנוּ קרי
 לָנוּ כִּי־נִשְׁמַע בְּקוֹלֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : וַיְהִי מִקֵּץ 7
 עֶשְׂרֵת יָמִים וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ : וַיִּקְרָא אֵלֶּי־ 8
 יוֹחָנָן בֶּן־קֶרֶחַ וְאֵל כָּל־שְׂרֵי־הַחִלִּים אֲשֶׁר אֵתוּ וְלִכְלֵל־
 הָעָם לְמִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה 9
 אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אֵתִי לְהַפִּיל תַּחְנַתְכֶם
 לִפְנֵי

הח

1 לפניו: אם שוב תשוב בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא
 אהרס ונטעתי אתכם ולא אתושכי נחמתי אל הרעה
 11 אשר עשית לכם: אל תיראו מפני מלך בבל אשר
 אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם יהוה כי
 12 אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: ואתן
 לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם:
 13 ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לכלתי שמע
 14 בקול יהוה אלהיכם: לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא
 אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם
 15 לא נרעב ושם נשב: ועתה לכן שמעו דבר יהוה
 שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם
 16 לגור שם: והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם
 תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים
 17 ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו: והיו כל
 האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם
 ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט
 18 מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על
 ישבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם כבאכם מצרים
 והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו
 19 עוד את המקום הזה: דבר יהוה עליכם שארית יהודה
 כ אל תבאו מצרים ידע תדעו כי הערתי בכם היום: כי
 20 התעיתם בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה
 אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל
 21 אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו: ואגר
 לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל
 22 אשר שלחתי אליכם: ועתה ידע תדעו כי בחרב

ל א g g ברעב

התעיתם
קב

ברעב ובדבר תמורתו במקום אשר חפצתם לבוא

לגור שם: ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל מנא

Cap. XLIII.

Illi, con-
tempo Dei

כל העם את כל דברי יהוה אליהם אשר שלחו
יהוה אליהם אליהם את כל הדברים האלה:

responsio,

reliquias
populi in

ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל

Aegyptum
abducunt.

האנשים הוודים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר

interque
eos etiam

לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור

Feremiam;

qui, cum ad

שם: כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען תרת

Thahpan-
hes appro-
pinquasset,

אתנו בירי הפשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו

grave ora-
culum con-
tra Aegy-
ptum edit.

בכל: ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל

העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: ויקח יוחנן ה

בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה

אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ

יהודה: את הנברים ואת הנשים ואת הטף ואת

בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוכדנצר רב

טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו

הנביא ואת ברוך בן נריהו: ויבאו ארץ מצרים כי

לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס:

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס

לאמר: קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט

במלפן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני

אנשים יהודים: ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות

אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדנצר מלך

בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר

טמנתו ונשתי את שפרורו עליהם: ונבאה והכה את ארץ

מצרים אשר למורת למות ואשר לשבי ואשר

לחרב לחרב: והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם

ושבם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את

בגדו

שפרורו קרי

והכה קרי

13 כגדו ויצא משם בשלום: ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים שרף באש:

מד

Cap. XLIV. Pergit praedicere excidium Aegypti atque Judaorum, qui eo confugerant; quos etiam monet ne sese sacrilegis ritibus profanae illius gentis polluant.

הדבר אשר היה אלירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים כמגדל ובתחפנחם 2 ובנף ובארץ פתרוס לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלים ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום הזה 3 ואין בהם יושב: מפני רעתם אשר עשו להכעיסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום 4 המה אתם ואבותיכם: ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השבים ושלח לאמר אל נא תעשו את דברי ה' התעבה הזאת אשר שנאתי: ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: 6 ותתך חמתי ואפיו תבער בערי יהודה ובחצות ירושלים ותהינה לחרבה לשממה כיום הזה:

7 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשותכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: להכעיסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה 9 ולחרפה בכל גוי הארץ: השכחתם את דעות אבותיכם ואת דעות רעותי מלכי יהודה ואת דעות נשוי ואת רעותיכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלים: לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתו ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: 11 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל-

ל ב 2 G g g יהודה

12 יהודה : ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם
 לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים
 יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב
 ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה : ופקדתי 13
 על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים
 בחרב ברעב ובדבר : ולא יהיה פליטו שריד לשארית 14
 יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ
 יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת
 שם כי לא ישובו כי אם פלטים : ויענו את 15

ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיות
 לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל
 העם הישבים בארץ מצרים בפפתרום לאמר : הדבר 16
 אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך : כי 17
 עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר
 למלכת השמים והסוף לה נסכים כאשר עשינו אנחנו
 ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלים
 ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו : ומדאז 18
 חרלנו לקטר למלכת השמים והסוף לה נסכים חסרנו
 כל ובחרב וברעב תמנו : וכי אנחנו מקטרים למלכת 19
 השמים ולהסוף לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה

הה רפה כונים להעצבה והסוף לה נסכים : ויאמר ירמיהו כ

אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם
 הענים אתו דבר לאמר : הלוא את הקטר אשר קטרתם 21
 בערי יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיתם
 ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו :
 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני 22
 התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה
 ולקללה מאין יושב כהיום הזה : מפני אשר קטרתם 23

ואשר

ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה
 ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על בן קראת
 24 אתכם הרעה הזאת כיום הזה : ויאמר ירמיהו
 אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל
 כה יהודה אשר בארץ מצרים : כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם
 ובידיכם מלאתם : לאמר עשה נעשה את
 נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסוף
 לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה
 26 תעשינה את נדריכם : לכן שמעו דבר יהוה כל
 יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי
 הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל
 איש יהודה אמר חיי אדני יהוה בכל ארץ מצרים :
 27 הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש
 יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וכרעב ער כלותם :
 28 ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי
 מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים
 29 לגור שם דבר מיקום ממני ומחסם : וזאת לכם האות
 נאסיהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו
 ל כי קום יקומו דברי עליכם לרעה : והנה יקום כהן
 אמר יהוה הנני נרגז את פרעה הפרע מלך מצרים
 ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו
 מלך יהודה ביד נבוכדנאצר מלך בבל איבנו ומבקש
 נפשו :

מה הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה
 בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו
 בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 2 לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך :
 ל ג ג ג אמרת

Cap. XLV.
 Jeremias
 perturbatum
 Baruch
 abi animum
 accepto oraculo
 consolatur.

אמרת אוינא לי כייספ יהודה יגון על מכאבי ינעתי 3
 באנחת ומנוחה לא מצאתי : כה תאכר אליו כה 4
 אמר יהוה הנה אשר בנית אני הרס ואת אשר נטעתי 5
 אני נתשואת כל הארץ היא : ואתה תבקש לך ה 6
 גדלות אל תבקשכי הנני מביא רעה על כלבשר 7
 נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל 8
 המקומות אשר תלך שם :

*ipsique in-
 columita-
 tem in
 communi
 Judaorum
 strage pro-
 mittit.*

אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא על הגוים : 1
 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על 2
 נהר פרת בכרכמש אשר הכה נכו כדראצר מלך בכל 3
 בשנת הרביעית ליהויקים בן אשיהו מלך יהודה : 4
 ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה : אסרו הסוסים ועלו 5
 הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו 6
 הסרינות : מדוע ראיתי המרה חתים נסוגים אחור 7
 וגבוריהם כתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם 8
 יהוה : אל ינוס הקלו ואל ימלט הגבור צפונה על יד 9
 נהר פרת כשלו ונפלו : מיזה פלאר עלה פנהרות 10
 יתגעשו מימיו מצרים כי אוריעלה וכנהרות יתגעשו 11
 מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבירה עירו ושבי כה :
 עלו הסוסים והתהללו החכב ויצאו הגבורים כושופוט 12
 תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת : והיום החוואי 13
 לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה 14
 הרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות 15
 בארץ צפון אל נהר פרת : עלי גלעד וקחי צריכתות 16
 בת מצרים לשוא הרבית רפאות העלה אין לך 17
 שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור 18
 בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם : 19
 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא 20

Cap. XLVI.
 Vaticinium
 contra Aeg-
 yptum.

הרבות קרי

המטה בא
 אל פדעה

נבוכדראצר

נבוכדראצר מלך בבל להכזות את ארץ מצרים :
 14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף
 ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלת חרב
 15 טו סביבך: מדוע נסחף אבירך לא עמד כי יהוה הרפו :
 16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה
 ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה :
 17 18 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: חי
 אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים
 19 וככרמל בים יבוא: כלי גולה עשילך יושבת בת מצרים
 כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב:
 21 כ עגלה יפה פיה מצרים קרין מצפון בא בא: גם שכריה
 בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא
 22 עמדו כי יום אדם בא עליהם עת פקדתם: קולה כנחש
 ילך כי כחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים :
 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כירפו מארבה
 24 ואין להם מספר: הבישה בת מצרים נתנה ביד עם
 כה צפון: אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל
 אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל
 26 מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: ונתתים ביד
 מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבריו
 27 ואחרי כן תשבן כי מי קדם נאם יהוה: ואתה
 אל תירא עברי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך
 מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקטו שאנן
 28 ואין מחריד: אתה אל תירא עברי יעקב נאם יהוה כי
 אתה אני כי אעשה כלה בבל הגוים אשר הדחתך
 שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקרה
 29 אמר לא אנקד: אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל
 30 פלשתים בטרם יפה פרעה את עוה: כה אמר יהוה
 31 ל ג ג ג 4 ד ה

Cap. XLVII.
 Sermo Do-
 mini contra
 Palaestinos.

ער כאן
 2

הנהמים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ
 ומלואה עיר וישיבי בה וזעקו הארסוהילל כל יושב
 הארץ : מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו
 המון גלגליו לא הפנו אבורת אל בניס מרפיון ידים :
 על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר
 ולצידון כל שריד עזרפי שרדי יהוה את פלשתים שארית
 אי כפתור: באתקרחיה אל עזה נרמיתה אשקלון שאריתה
 עמקם עד מתי תתגודדי: הוי חרב ליהוה עד אנה לא
 תשקטי האספי אל תערך הרנעי ורמי: איך תשקטי
 ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יערה :

מח

Cap XLVIII
Oraculum
de Moabo.

למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו
 כי שדדו הבישה נלכדה קריתם הבישה המשנב
 וחתה: אין עוד תהלת מואב כחשבון חשביו עליה רעה
 לכו ונכריתנה מגוי גם מרמן תרמי אחרך תלך חרב:
 קול צעקה מחרנים שר ושבר גדול: נשברה מואב
 השמיעו זעקה צעוריה: כי מעלה הלחות בבכי עלה בכי ההלוחות
 כי במורד חרונים צרי צעקת שבר שמעו: נסו מלטו
 נפשכם ותהינה בערוער במדבר: כי יען כמחך במעשיך
 ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו
 ושריו יחד: ויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט
 ואבד העמק ונשמר המישר אשר אמר יהוה: תגודצין
 למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהינה מאין יושב
 בהן: ארור עשה מלאכת יהוה דמיה וארור מנע חרבנו
 מרם: שאנן מואב מעוריו ושקט הוא אל שמרו וולא
 הורק מפלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו
 בנורחו לא נמר: לכן הנה ימים באים נאם

יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם
 ינפצו: ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל
 מבית

רלה

14 מבית אל מבטחם : איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי
 טו חיל למלחמה : שדר מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו
 16 ידו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו : קרוב איד
 17 מואב לבוא ורעתו מהרה מאד : גדולו כל סביביו וכל
 ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה :
 18 רדי מכבוד ישבי בצמא ישבת בת דיבון כי שדר מואב ^{וסבי קרי}
 19 עלה בך שחת מבצריך : אל דרך עמדי וצפי וישבת
 כ ערוער שאלים ונמלטה אמרי מרה נהיתה : הביש
 הלילו קרי מואב כי חתה הלילי וזעקי הגידו בארנון כי שדר מואב : ^{וועקי קרי}
 21 ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל יהצה ועל
 22 מופעת : ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים : ועל ^{מימעת קרי}
 23 קריתים ועל בית גמול ועל בית מעון : ועל קריות ועל
 בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות :
 26 כה נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה : השכירהו
 כי על יהוה הנדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גס
 27 הוא : ואם לוא השחק היה לך ישראל אם בגנבים
 28 נמצאה כי מדי דברך בו התנודד : עזבו ערים ^{נמצא קרי}
 ושכנו בסלע ישבי מואב והיו כינה תקנן
 29 בעברי פי פחת : שמענו גאון מואב גאה מאד גבהו
 ל וגאוננו וגאותו ורס לבו : אני ידעתי נאם יהוה עברתו
 31 ולא כן בדיו לא כן עשו : על כן על מואב אילל
 32 ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרשי הנה : מבכי
 יעזר אבכה לך הגפן שבמה נטישתך עברו ים עדי
 33 יעזר נגעו על קיצך ועל בצריך שדר נפל : ונאספה
 שמחה וגיל מפרמל ומארץ מואב ויין מקבים השבתי
 34 לא דרך הידד לא הידד : מועקת חשבון ער
 אל עלה ער יהי נתנו קולס מצער ער חרנים עגלת
 לה שלי שיה כי גס מי נמרים למשמות יהיו : והשבתי
 למואב

למואב נאס יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו : על-
 36 כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש
 כחללים יהמה על-כן יתרת עשה אברו : כי כל ראש
 37 קרחה וכל זקן גרעה על כל ידים גדרת ועל מתנים
 שק : על כל גנות מואב וברחבתיה כלה מספר כי
 38 שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאס יהוה : אך
 חתרה הלילו אך הפנה ערף מואב בוש והירח מואב
 לשחק ולמחיתה לכל סביביו : כי כה מ
 אמר יהוה הנה כנשר יראה ופרש כנפו אל מואב :
 נלכדה הקריות והמצודות נתפשה והיה לב גבורי
 41 מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה : ונשמד מואב
 מעם כי על יהוה הגדיל : פחד ופחת ופח עליך יושב
 43 מואב נאס יהוה : הנס מפני הפחד יפל אל הפחת
 44 והעלה מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב
 שנת פקדתם נאס יהוה : בצל חשבון עמדו מבחנסים מה
 כי אשיצא מחשבון ולהברה מבין סחן ותאכל פאת
 מואב וקרקד בני שאון : אוי לך מואב אבר עס כמוש
 46 כי לקחו בניך בשבי ובנתה בשביה : ושבת שבות
 מואב באחרית הימים נאס יהוה עד הנה משפט
 מואב :

הנס קרי

ל בני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש
 מט אין לו מדוע ירש מלכם את גר ועמו בערו ישוב : לכן
 2 הנה ימים באים נאס יהוה והשמעת אל רבת בני
 עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש
 תצתנה וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה : הלילי
 3 חשבון כי שרדה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים
 ספרנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך
 4 כהניו ושריו יחדיו : מה תתהללי בעמקים זב עמקך
 הבת

Cap. XLIX.
 Judicio-
 rum Dei
 seriem pro-
 sequitur
 Propheta,
 Et de Am-
 monitis,
 Idumais,
 Syris, aliis-
 que populis
 vaticina-
 tur.

3 סתח
באחנח

ה רחבת השוכבה הכטחה באצרתיה מי יבא אלי : הנני
 מביא עליך פחד נאם ארני יהוה צבאות מכל סביבך
 6 ונרחתם איש לפניו ואין מקבץ לנדר : ואחרי כן אשוב
 את שבות בני עמון נאם יהוה :

7 לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן
 8 אברה עצה מבנים נסרחה חכמתם : נסוהפנו העמקו
 לשבת ישבי דרך כי איר עשו הבאתי עליו עת פקדתיו :
 9 אם בצרים באו לך לא ישאירו עוללות אסונבים
 יבליה השחיתורים : כי אני חשפתי את עשו גליתי
 את מסתריו ונחבה לא יוכל שדר זרעו ואחיו ושכניו
 11 ואיננו : עזבה תמיד אני אחיה ואלמנותי עלי תבטחו :

12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם
 לשתורה הכוס שתוי שתו ואתה הוא נקה תנקרה לא
 13 תנקה כי שתה תשתה : כי בי נשבעתי נאם יהוה כי
 לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה
 14 תהינה לחרבות עולם : שמועה שמעתי מאת יהוה
 וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה :

16 טו כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם : תפלצתך השיא
 אתך זרון לבך שכני בחגוי הסלע רתפשי מרום גבעה
 17 כי תנביה כנשר קנף משם אורידך נאם יהוה : והיתה
 אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על כל

18 מכותה : כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה
 19 לא ישב שם איש ולא יגור בה בין אדם : הנה פאריח
 יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגיעה ארצנו
 מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעירני
 כ ומי זה רעה אשר יעמד לפני : לכן שמעו עצת יהוה
 אשר יעין אל אדום ומה שבותיו אשר חשב אל ישוב
 תימן אם לו איסחבום צעירי הצאן אם לא ישפ עליהם

נוהם

21 גוהם: מקול נפלם רעשה הארץ צעקה בים סוף
 22 נשמע קולה: הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו
 על בצרה והיה לב נבורי ארום ביום ההוא כלב
 23 אשה מצרה: לדמשק
 בושה חמת וארפר כי שמעה רעה שמעו
 24 נמגו בים דאנה השקט לא יוכל: רפתה
 דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים
 25 אחזתה כיולדה: איך לא עזבה עיר תהלה קרית כה תהלת קרי
 משושי: לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי
 26 המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: והצתי
 27 אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדר:
 28 לקדר וול ממלכות חצור אשר הכה
 נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל יחירו
 קדרו ושרדו את בני קדם: אהליהם וצאנם יקחו
 29 יריעותיהם וכל כליהם ונמליהם ישאו להם וקראו
 עליהם מגור מסביב: נסו נרו מאד העמיקו לשבת ישביל
 חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצור מלך בבל
 30 עצה וחשב עליהם מחשבה: קומו עלו אל גוי שליו
 31 יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו בדר
 ישכנו: והיו גמליהם לבו והמון מקניהם לשלל וזרתים
 32 לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו אביא את אדם
 נאם יהוה: והיתה חצור למעון תנים שממה ער עולם
 33 לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: אשר
 34 היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא אל עילם בראשית
 מלכות צדקיהו מלך יהודה לאמר: כה אמר יהוה לה
 צבאות הנני שבר את קשת עילם ראשית גבורתם:
 35 והכאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים
 36 וזרתים לכל הרוחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא
 יבוא

37 יבוא שם נדתי עולם: והחתתי את עילם לפני איביהם עילם קרי

ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: ושמת כיסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים 38

נאם יהוה: והיה באחרית הימים אשוב את שבתי שבוה קרי

Cap. L. Prophetia de liberatione populi Dei, & casu Babylonis.

א נ עילם נאם יהוה: הדבר אשר דבר יהוה אל-

2 בכל אל ארץ כשדים ביד רמיהו הנביא: הגידו בגוים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה

בכל הביש כל חת מרדך הבישו עציביה חתו גלוליה:

3 כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישית ארץ ארצה לשמה

4 ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו: בימים

ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה

ובני יהודה יחרו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם

ה יבקשו: ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה

6 ברית עולם לא תשכח: צאן אברות היה עמיהו קרי

רעהם התעו הרים שובבים מהר אל גבעה הלכו שובבים קרי

7 שכחו רבצם: כל מצאיהם אכלו וצריהם אמרו לא

נאשם תחרת אשר חטאו ליהוה נורח צדק ומקורה

8 אבותיהם יהוה: נדו מתוך ככל ומארץ כשדים יצאו צאו קרי

9 והיו כעתודים לפני צאן: כי הנה אנכי מעיר ומעלה

על ככל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם

י תלכר חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: והיתרו

11 כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה: כי

תשמחי כי תעלו שסי נחלתי כי תפושי בעגלה רשא חעלו קרי

12 ותצהלי כאברים: בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם וחצהלו קרי

13 הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: מקצף יהוה לא

תשבו היתה שממה בלה כל עבר על ככל ישם וישרק

14 על כל מכותיה: ערכו על ככל סביב כל דרכי קשת

ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה: הריעו טו

עליה סביב נתנה ידה נפלו אשיותיה נהרסו חומותיה ^{אשיותיה קרי}

כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשולה:

ברתו זורע מבבל ותפש מגל בערת קציר מפני חרב 16

היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינוסו: ^{שה} 17

פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור

וזוה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: ^{לכן} 18

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך

בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור:

ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן 19

וכהר אפרים והגלעד תשבע נפשו: בימים ההם ובעת כ

ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת

חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:

על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד 21

חרבוהחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר

צויתיו: קול מלחמה בארץ ושבר גדול: ^{אין נגדע} 22 23

וישבר פטיש כל הארץ אין היתה לשמה בכל בנאים:

יקשתי לך וגם נלכדת בכל ואת לא ידעת נמצאת 24

וגם נתפשת כי כיהוה התגורית: פתח יחזה את כה

אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לארני

יהוה צבאות בארץ כשדים: בארלה מקץ פתחו 26

מאבסיה סלורה כמו ערמים וחרימוה אל תהי לה

שארית: חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כירבא 27

ומס עת פקדתם: קול נסים ופליטים מארץ בבל 28

להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו:

השמיעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה 29

סביב אל יהוה פליטה שלמו לה כפעלה ככל אשר

עשתה עשולה כי אל יהוה זדה אל קדושי ישראל:

לכן

לה קרי ולא כתיב

ל לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו
 31 ביום ההוא נאם יהוה: הנני אליך זרון
 32 נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתך: וכשל
 זרון ונפל ואין לו מקום והצתי אש בעריו ואכלה כל-
 33 סביבתיו: כה אמר יהוה צבאות עשוקים
 בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו בם
 34 מאנו שלחם: גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב ריב
 את ריבם למען הרגיע את הארץ והרגיו לי שבי בכל:
 לה חרב על כשרים נאם יהוה ואל שבי בכל ואל שריה
 36 ואל חכמיה: חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה
 37 וחתו: חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר
 38 בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזו: חרב
 אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא וכאימים
 39 יתהללו: לכן ישבו ציים את איים וישבו בה בגורת
 יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודר:
 מ כמה פכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת
 שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה
 41 בן אדם: הנה עם בא מצפון וגוי גדול
 42 ומלכים רבים יערו מירכת ארץ: קשרת וכידן יחזיקו
 אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים
 43 ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך ברת בכל: שמע
 מלך בכל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתה וחיל
 44 כיולדה: הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה
 ארצם קרי ייתן כיר ארבעה ארוצים מעל יהומי בחור אליה אפקד
 כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני:
 מה לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בכל ומחשבותיו
 אשר חשב אל ארץ כשרים אם לא יסחבום צעירי
 46 הצאן אם לא ישם עליהם נוח: מקול נתפשה בכל
 נרעשה

Cap. LI.
Pergit Pro-
pheta in
eodem ar-
gumento,
consiliorum
Dei ordi-
nem & se-
riem conti-
nuat o filo
enarrans.

נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע: כה אמר נא
 יהוה הנני מעיר על כבל ואל ישב לי קמי רוח
 משחית: ושלחתי לכבלי זרים וזרויה ויבקקו את ארצה
 כיהו עליה מסביב ביום רעה: אל ידרך ידרך הדרך
 קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תהמלו אל בחריה
 החרימו כל צבאה: ונפלו חללים בארץ כשדים
 ומדקרים בחוצותיה: כי לא אלמן ישראל ויהודה ה
 מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש
 ישראל: נסו מתוך כבל ומלטו איש נפשו אל תדמו
 בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה:
 כוס זהב בכל ביד יהוה משכרת כל הארץ מינה
 שתו גוים על כן יתהללו גוים: פתאם נפלה כבל
 ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא:
 רפאנו את כבל ולא נרפתה עזובה ונלך איש לארצו
 כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים: הוציא
 יהוה את צדקתינו באוונספרה בציון את מעשה יהוה
 אלהינו: הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את
 רוח מלכי מדי כי על כבל מזמתו להשחיתה כי נקמת
 יהוה היא נקמת היכלו: אל חומרת בכל שאוינם
 החזיקו המשמר הקימו שמרים הבינו הארבים כי גם
 זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל ישב כבל:
 שכנתי על מים רבים דברת אוצרת בא קצף אמת
 בצעה: נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתי אדם
 כילק וענו עליך הדרך: עשה ארץ ככחו מכין טו
 תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: לקול תתו המון
 מים בשמים ויעל נשאים מקצרה ארץ ברקים למטר
 עשה ויצא רוח מאצרתיו: נבער כל אדם מדעת
 הביש כל צרף מפסל כי שקר נסבו ולא רוחכם:
 הבל

כחייב ולא קרי

שכנתי קרי

אכלו קרי

18 19 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאברו: לא-
כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבת נחלתו מלא
יהוה צבאות שמו:

כ מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי כך גוים והשחתי
21 כך ממלכות: ונפצתי כך סוס ורכבו ונפצתי כך רכב
22 ורכבו: ונפצתי כך איש ואשה ונפצתי כך זקן ונער
23 ונפצתי כך בחור ובתולה: ונפצתי כך רעה ועדרו
ונפצתי כך אכר וצמדו ונפצתי כך פחור וסגנים:
24 ושלמתי לבבל ולכלי יושבי כשדים את כל רעתם
אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה:

כה הנני אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית
את כל הארץ ונשיתי ארתי ידי עליך ונגלגלתיך מן
26 הסלעים ונתתיך להר שרפה: ולא יקח ממך אבן
לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם-
27 יהוה: שאונס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה
גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקרו
28 עליה טפסר העלרסוס כילק סמר: קדשו עליה גוים
את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל-
29 ארץ ממשלתו: ותרעש הארץ ותחל כיקמה על-
בבל מחשבות יהוה לשום ארץ ארץ בבל לשמה מאין
ל יושב: חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצודות נשתה
גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה:
31 רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך
32 בבל כי נלכדה עירו מקצה: והמעברות נתפשו ואת
האנמים שרפו באשו אנשי המלחמה נבהלו:

כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת-
33 בבל כגרון ערת הדריכה עוד מעט ובאה ערת הקציר

לה: אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי
34 אכלנו קרי

לא א H h h ריק

הממני קרי
הציגנו קרי

בלשני קרי ליק בלענו כתיב מלא כרשו מערני הדיחנו: חמסי לה
 ושאר על בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל ישיבי ^{הריתני ק}
 כשדים תאמר ירושלם: לכן פה אמר יהוה ³⁶
 הנני רב ארץ ריבך ונקמתי ארץ נקמתך והחרבתיו
 את ימה והובשתי את מקורה: והיתה בכל לגלים ³⁷
 מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב: יחדו ככפרים ³⁸
 ישאגו נערו כגורי אריות: בחמס אשית את משתייהם ³⁹
 והשפרתים למען עלו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם
 יהוה: אורידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים: אך מ ⁴¹
 נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ אך היתה
 לשמה בכל בגוים: עלה על בבל הים בהמון גליו ⁴²
 נכסתה: היו עריה לשמה ארץ ציה וערכה ארץ לא ⁴³
 ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן כן אדם: ופקדתי ⁴⁴
 על כל בבל והצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו
 עוד גוים גם חומת בבל נפלה: צאו מתוכה עמי ומלטו מה
 איש את נפשו מחרון אף יהוה: ופן ירך לבבכם ⁴⁶
 ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה
 ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ משל על משל:
 לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסלי בבל וכל ⁴⁷
 ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה: ורננו על ⁴⁸
 בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה
 השוררים נאם יהוה: גם בבל לנפל חללי ישראל גם ⁴⁹
 לבבל נפלו חללי כל הארץ: פלטים מחרב הלכו אל נ
 תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על
 לבבכם: בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלימה פנינו ⁵¹
 כי באו זרים על מקדשי בית יהוה:
 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על ⁵²
 פסליה ובכל ארצה יאנק חלל: כי תעלה בבל ⁵³
 השמים

השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שרדים לה
 54 נאם יהוה: קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים:
 נה כי שרד יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו
 56 גליהם כמים רבים נתן שאון קולם: כי בא עליה על-
 בבל שודדו ונלכדו וגבוריה חתתה קשתותם כי אל
 57 גמלות יהוה שלם שלם: והשפרתי שריה וחכמיה
 פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא יקיצו
 58 נאם המלך יהוה צבאות שמו: כה אמר
 יהוה צבאות חמור בבל הרחכה ערער תתערער
 ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק
 ולאמים בדי אש ויעפו:

פחה כאתנה

59 הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה
 בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בכל בשנת
 60 הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: ויכתב ירמיהו
 את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את
 61 כל הדברים האלה הכתבים אל בבל: ויאמר ירמיהו
 אל שריה כבאך בכל וראית וקראת את כל הדברים
 62 האלה: ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה
 להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם וער בהמה
 63 כי שממות עולם תהיה: והיה ככלתך לקרא את
 הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת:
 64 ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה
 אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דבר ירמיהו:

אנב

בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו
 ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל
 2 בת ירמיהו מלכנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר
 3 עשה יהויקים: כיו על אף יהוה היתה בירושלם והודה
 עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך
 לא ב H h h 2

Cap. LII.
 Obsignatur
 & claudi-
 tur hoc ca-
 pite prophe-
 tia fere-
 mia, paulo
 plenius
 enarrato.

חמוטל ק

בבל: *qua saepe
pradixit,
Hierosolymorum
excidio, &
principum
civiumque
supplicis
ac capti-
vitate.*

4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש
העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל
הוא וכל חילו על ירושלים ויחנו עליה ויבנו עליה דיק
סביב: ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה ה
למלך צדקיהו: בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק
הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ותבקע העיר
7 וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך
שער בין החמתיים אשר על גן המלך וכשדים על-
העיר סביבו וילכו דרך הערבה: וירדפו חיל כשדים
8 אחרי המלך וישגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל
חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל-
9 מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים:
וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל
10 שרי יהודה שחט ברבלתה: וארז עיני צדקיהו עור
ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו
11 בבית הפקדת עד יום מותו: ובחדש החמישי
בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבל בא נבוכדראדן רב טבחים עמד
לפני מלך בבל בירושלים: וישרף את בית יהוה ואת
12 בית המלך ואת כל בית ירושלים ואת כל בית הגדול
שרף באש: ואת כל חומת ירושלים סביב נתצו כל
13 חיל כשדים אשר את רב טבחים: ומדלות העם ואת
יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו
אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוכדראדן רב-
14 טבחים: ומדלות הארץ השאיר נבוכדראדן רב טבחים
לכרמים וליגבים: ואת עמודי הנחשת אשר לבית
15 יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה
שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה: ואת
16

הסרות

הסרות וארת היעים וארת המזמרות וארת המזרקות
 וארת הכפות וארת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם
 לקחו: ¹⁹ וארת הספים וארת המחלות וארת המזרקות
 וארת הסירות וארת המנרות וארת הכפות וארת
 המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב
 יחיה כ טבחים: העמורים שנים הים האחר והבקר שנים עשר
 נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה
 לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים
 האלה: ²¹ והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד
 האחר וחוט שתיים עשרה אמה סבנו ועביו ארבע
 אצבעות נבוב: וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת
 האחת חמש אמות ושככה ורמונים על הכותרת
 סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: ויהיו
 הרמנים תשעים ושש רוחה כל הרמנים מאה על
 השככה סביב: ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש
 כה ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמריהסף: ומן
 העיר לקח סרים אחר אשר היה פקיד על אנשי
 המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר
 נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם
 הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר:
²⁶ ויקח אותם נבוכדראצר רב טבחים וילך אותם אל מלך
²⁷ בכל רבלתה: ויכה אותם מלך בכל וימתם ברבלה
²⁸ בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: זה העם אשר
 הגלה נבוכדראצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים
²⁹ ועשרים ושלשה: בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר
 מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים:
 ל בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוכדראצר
 רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה
 לא 3 H h h כל

31 ויהי 32 כל נפש ארבעת אלפים ושישים מאות :
 בשלשים ושבוע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים
 עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא איל מרדך
 מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה
 32 הכלוא קרי ויצא אתו מבית הכליא : וידבר אתו טבות ויתן את
 33 המלכים קרי כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אתו בבבל : ושנה
 חיו קרי את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חיו :
 34 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר
 יום ביומו עד יום מותו כל ימי חיו :

חוק ונתחוק

סכום הפסוקים של ירמיהו אלף ושלש מאות ושישים וחמשה וכל
 אנשיה גברים סימן : וחציו : ויאמר חנניה : ומריו אחד ושלשים :
 לא איש אל ויכזב סימן :

